

SIDRABENE DZIED

SATURA RĀDĪTĀJS

Dievs, svētī Latviju
Sidrabenes dziesma

1. Aijā žūžū
2. Ai, jel, manu vieglu prātu
3. Aiz kalniņa dūmi kūp
4. Ak, vai cik žēl
5. Alus ezeriņš.
6. Atmiņas (Jau saule riet...)
7. Āvu, āvu baltas kājas
8. Bēdu, manu lielu bēdu.
9. Bērīt's manis kumeliņš
10. Caur sidraba birzi gāju
11. Čučī mana līgaviņa
12. Daugaviņa puto balti
13. Dažu skaistu ziedu
14. Div' pļaviņas es nopļāvu
15. Dzegūze kūko
16. Dzeltenie bērzi (Pa ceļu, kur...)
17. Dzīvīte, dzīvīte
18. Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme
19. Es izāju prūšu zemi
- 20.a.) Es kaķā-i aiziedams
- 20.b.) *Es kaķā-i aiziedamis
21. Es nenācu šai vietā.
22. Es katru sestdien's vakaru
- 23.a.) Es redzēju jūriņāi
- 23.b.) *Es redzēju jūriņāi
24. Es zinu, ka vienreiz man dārziņš
25. Gaismiņa ausa
26. Gaŗa mane šī naksniņa
27. Ģērbies saule sidrabota
28. Jauns un traks
29. Jūriņ prasa smalku tīklu
30. Kālabadi galdiņam
- 31.a.) *Kaladū
- 31.b.) *Kaladū
- 32.a.) *Kam ziedi mežābele
- 32.b.) *Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu
33. Kaŗavīri bēdājās

34. Kas tie tādi, kas dziedāja
35. Krauklīt's sēž ozolā.
36. Kur tad tu nu biji, āzīti manu
37. *Kur tu teci rudzu pele
38. Kur tu skriesi, vanadziņi
39. Lai nu paliek šoruden
40. Lakstīgala kroni pina
41. Lakstīgalu naktī (Augu nakti pogo...)
42. Līgodama upe nesa
43. Lokatiesi mežu gali
44. Lulu (Kad klētiņā dusēsi tu...)
45. *Mana dziesma (Kad dators izslēgts...)
46. Maza biju neredzēju
47. Mazs bij tēva novadiņis
48. Meita gāja uz avotu
49. Meldermetiņa (Stāv dzirnas zaļā...)
50. *Mežrozīte
51. Nāk rudentiņis
52. Neviedz bērais kumeliņ
53. Noriet saule vakarā
54. Nu ardievu, Vidzemīte.
55. Ozolīti, zemzarīti
56. Pie dzintara jūras
57. *Pie jūras dzīve mana
58. Pilna upe baltu ziedu
59. Pūt vējiņi
60. Rīga dimd
61. Rikšiem bērīti es palaidu
62. Rindām auga ozoliņi
63. Rudens vēji (Vasara jau projām...)
64. Sarkandaiļa roze auga
65. Saulīt' vēlu vakarā
66. *Savāda vasara
66. Seši mazi bundzinieki
68. Sijā auzas, tautu meita
69. Skaista ir jaunība (Ziedēja rozes...)
70. Skaista mana brāļa sēta
71. *Skaista mana tēvu zeme
72. Skaisti dziedī lakstīgala
73. Strauja, strauja upe tecēj'
74. Svēts mantojums
75. *Svētvakars (Šī Dieva zeme...)

76. Še, kur līgo priežu meži
77. Šeit ir Latvija (Šeit kur ozoli zaļo...)
78. *Šūpuļdziesma (Saldu dusu...)
79. *Tavā logā (Pavasārī, kad viss...)
80. Tautiešam apsolīju
81. Tautiešam roku devu
82. Teici, teici, valodiņa
83. Tek saulīte tecēdama
84. *Tik un tā (Nāk rudens apgleznot...)
85. Trīcēj' kalni, skanēj' meži
86. *Trīs runči kādā krogā
87. Tumsa, tumsa, kas par tumsu
88. Tumša nakte, zaļa zāle
89. Tumša, tumša tā eglīte
90. Tur es dzēru, tur man tika
91. Upe nesa ozoliņu
92. Ugunskurs nakts tumsā kvēlo
93. Vaidava (Kad aiz mežiem...)
94. Vecpiebalga (Kā lai šonakt...)
95. *Vēl ir laiks (Saullēktā klusi, klusi...) /
96. Visi ciema suņi rēja
97. *Zeme, zeme (Neraud māsiņ...)
98. *Zibsnī zvaigznes aiz Daugavas
(Sniegi sniga āriņos...)
99. Ziedi, ziedi rudzu vārpa
100. Zilais lakatiņš (Bij'vasara toreiz...)

Kopā dziedamas dziesmas:

1. Āvu, āvu baltas kājas
un Nu ardievu, Vidzemīte

2. Čuči mana līgaviņa
un Skaisti dziedī lakstīgala

3. Seši mazi bundzinieki
un Ziedi, ziedi rudzu vārpa

Dievs, svētī Latviju

/:Dievs, svētī Latviju,
Mūs' dārgo tēviju,
Svētī jel Latviju,
Ak svētī jel to!:/
/:Kur latvju meitas zied,
Kur latvju dēli dzied,
Laid mums tur laimē diet,
Mūs' Latvijā!.../

Sidrabenies dziesma

Lai sienamies kā puķes vītas kopā,
Ko Sidrabenies plāvās Jānos plūc.
Būs vainags sapīts krāšņi raibā lokā,
Pār kuŗu darba bites vēl nemierīgi dūc.
Ar skatu glāstam izaudzētos kokus,
Un jaunās balsīs līksmi atskan kalns,
Kāds pāri mums tur saudzīgs savu roku,
Kaut laika dzirnas pašus mūs nesaudzīgi mals.
No darba skaistums izaudzis ir tieši,
Uz lūgsnu vietu ceļš tīrs izravēts.
Ar Sidrabeni saistīti kas cieši,
Lai dabu, darbu izjūt, un to kas tajā svēts.
Kā vainagā mums jāsaslēdzas lokā:
Bērns, spēka vīrs, vai sirma galva jau,
Un jāgādā, ja svešumā vēl esam,
Uz Sidrabeni ceļš lai tik ātri neaizaug.

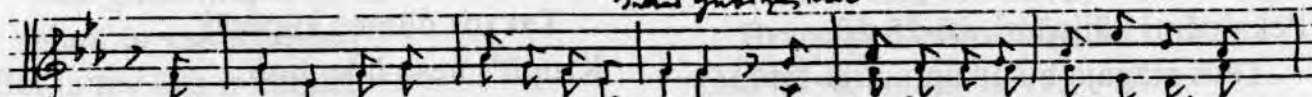
Vārdi: Indra Gubiņa /Mūzika: Jānis Norvilis

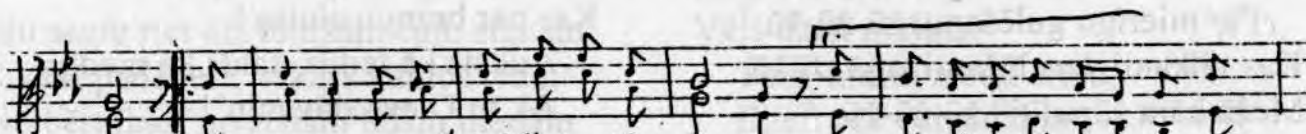
SIDRABENES DZIESMA

Sidrabenes dziesma
Jānis Guteris, tekst.

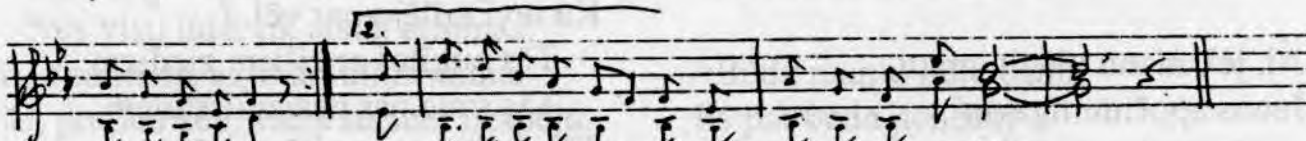
J. N.

1. Lai sienas mūs kā puses vīti kopā, ko Sidrabenes planā jāmūs
2. Ar svaigu glāstam izaudzētos koks, un jaunās balzīs lūmi atīsom
3. No darba brīvības izaudzēto tēti, uz laimīgu vietu celšim izīsom
4. Kā varēja mums jāredzēto koks, bērns, spēka vīrs, kas šīma galda

1. plūc. Būs varas, spēks, krāšņi raibā lokā pār kuru darba bi-tes vēl
2. kalns. Kāds pūti mums tur sūdzēto sūdu roks, kaut laimā dzīves pašos mūs
3. vāc. Ar sidrabes saistīti kas celši, lai dabu, dabu izglīt un
4. jau, un jāgādā, ja šīstīti vēl esam, lai celšim Sidrabes tēti

1. nemierīgi dūc. 1. par kuru darba bi-tes vēl nemierīgi dūc.
2. nesaudzīgi mals. 2. kaut laimā dzīves pašos mūs nesaudzīgi mals.
3. tokas laji vāc. 3. lai dabu, dabu izglīt un to kas tā jā sūc.
4. atn. nesaudzīgi. 4. lai celšim Sidrabes tēti atn. nesaudzīgi.

Šīs notis rakstījis
Komponists Jānis
Norvilis

***Zvaigznīte * pie dažu atsevišķu
dziesmu nosaukuma norāda,
ka tai dziesmai notis atrodamas
dziesmu burtnīcas beigās.***

1. Aijā, žūžū, lāča bērni / tdz.

Aijā, žūžū, lāča bērni, aijā, žūžū,
Pekaināmi kājiņāmi, žū-žū-žū.

Tēvs aizgāja bišu kāpti, aijā, žūžū,
Māte ogu palasīti, žū-žū-žū.

Tēvs pārnasa medus podu, aijā, žūžū,
Māte ogu vācelīti, žū-žū-žū.

Tas mazami bērniņami, aijā, žūžū,
Par mierīgu gulēšanu, žū-žū-žū.

Kas vilkami, kas lāčami, aijā, žūžū,
Mežā kāra šūpulīti? žū-žū-žū.

Lieli vīri izauguši, aijā, žūžū,
Nešūpoti, neloloti, žū-žū-žū.

2. Ai, jel, manu vieglu prātu / tdz.

Ai, jel, manu vieglu prātu,
Jauns apņēmu līgaviņ'.

Ne gadiņa nedzīvoju,
Sola kungi karā ņemt.

Es kungiem atbildēju:

Vai es viens-i karavīrs?

Vēl dažai-i māmiņai-i
Aug deviņi bāleliņ'.

Tie varēja bruņas nesti,
Zobentiņus cilināt.

Ai, jel, manu vieglu prātu,
Jauns apņēmu līgaviņ'.

3. Aiz kalniņa dūmi kūpa / tdz.

Aiz kalniņ dūmi kūpa,
Kas tos dūmus kūpināj'?

Nu tika tā,

Timbuka, taivaka, til-li-di-rā,

Kas tos dūmus kūpināj'?

Seskis dara alutiņu,

Tas tos dūmus kūpināj'.

Krupīt's nesa ūdentiņu,

Sakumpušu muguriņ'.

Krupīt's prasa, vai ir gana?

Seskis saka, vēl vajag.

Pieci gaudi, sešas mucas,

Kas par brangu alutiņ'!

Auksts kā ledus, salds kā medus,

Ak tu Dieva dāvaniņ'!

4. Ak, vai cik žēl

/:Ak, vai cik žēl, ak, vai cik žēl,

Ka tevi mīlēju par vēl.:/

Tās puķītes ar ziliem ziediem,

Tās sauc par neaizmirstulēm.

Tās meitenes ar zilām acīm,

Tās sauc par neaizmirstāmām.

Ja gribi sasniegt kalna galu,

Tad neplūc puķes ielejā.

Ja gribi īstu mīlestību,

Tad mīlē vienu vienīgi.

Tās rozes ir gan brīnumjaukas,

Bet tikai gaužam dzēlīgas.

Tā mīlestība ir gan skaista,

Bet tikai nepastāvīga.

5. Alus ezeriņš

/:Kaut būtu mūsu zemītē

Viens alus ezeriņš!:/

Tad es kā mazais asariņš

Tur iekšā peldētu.

Bet kur ir tādi ezeri,

Tur nelgas krodznieki.

Bez graša nedod lāsīti,

Kaut tu vai noslāpsti.

Bet ja tev lats ir kabatā,

Tad dzer, kaut noslīksti !

6. Atmiņas

Jau saule riet aiz tumšām egļu sienām,

Sarkst padebeši, vakars kalnos tvan,

No bērniības, no senām tālām dienām

Man atmiņā vēl klusa dziesma skan.

To dzimtenē aiz zilas mežu miglas

Man kādreiz māte klusi dziedāja,

Skrien gadi prom kā bezdelīgas

Nes visu līdz, tik atstāj atmiņas.

Ai, dzimtene, ai, māmuliņa mana,

Jūs, projām sen, vairs atsaukt nespēju,

Sarkst padebeši, vakars kalnos zvana,

Es sūtu jums daudz mīļu sveicienu.

Vārdi: K.Students / Mūzika: E. Rozenštrauhs

7. Āvu, āvu baltas kājas / tdz.

/:Āvu, āvu baltas kājas,

Lēcu dārziņāi:./

Lēcu, lēcu dārziņāi,

Plūcu baltas rozes.

Plūcu, plūcu baltas rozes,

Pinu vainadziņu.

Pinu, pinu vainadziņu,

Liku galviņāi.

Liku, liku galviņāi,

Gāju jūrmalāi.

Sacēlāsi rīta vēji,

Nopūš vainadziņu.

Nopūš manu vainadziņu

Jūras dzelmītēi.

Tais' brālīti oša laivu,

Brauc pēc vainadziņa.

Oša laiva, smaga laiva,

Tā grimst dibenā.

Tais' brālīti liepu laivu,

Brauc pēc vainadziņa.

Liepu laiva, viegla laiva,

Vējš dzen maliņā.

Tais' brālīti ziedu laivu,

Dzen pēc vainadziņa.

Ziedu laiva, laba laiva,

Pārved vainadziņu.

8. Bēdu manu, lielu bēdu / tdz.

/:Bēdu manu, lielu bēdu,

Es par bēdu nebēdāj' :./

Piedz.

/:Ramtai ramtai radiridirīdi,

Ramtai rīdi rallala:./

Liku bēdu zem akmeņa,

Pāri gāju dziedādam'.

Es negāju noskumusi

Nevienāi vietiņā.

Ar dziesmiņu druvā gāju,

Ar valodu sētiņā.

Ja dzīvoju, tad dzīvoju,

Tad ir jautri padzīvoju.

Bēdu manu, lielu bēdu,
Es par bēdu nebēdāju:
Liku bēdu zem akmeņa,
Pāri gāju dziedādam'.

Jo es bēdu bēdājos,
Jo nelaime priecājās –
Labāk gāju dziedādama,
Lai nelaime bēdājās.

Jo man sūri, jo man grūti,
Jo es koši padziedāju,
Jo es koši padziedāju,
Asariņas slaucīdam'.

9. Bērīt's manis kumeliņš / tdz.

/:Bērīt's manis kumeliņš,:/
/:Staigna purva bridējiņš,:/
/:Bridējiņš, bridējiņš,
Staigna purva bridējiņš,:/
Tev būs izbrist purvu purv's,
Pārvest manim līgaviņ'.
Līgaviņ', līgaviņ'
Pārvest manim līgaviņ'.

Eji, mana līgaviņ'
Šoruden kājiņām.
Kājiņām, kājiņām,
Šoruden kājiņām.

Tad uz citu rudentiņ',
Tevi stalti vizināš'.
Vizināš', vizināš',
Tevi stalti vizināš'.

No krodziņa uz krodziņ'
Ik svētdienas baznīcā.
Baznīcā, baznīcā,
Ik svētdienas baznīcā.

Uz krodziņu līdzens ceļš,
Uz baznīcu grumbuļains,
Grumbuļains, grumbuļains,
Uz baznīcu grumbuļains.

10. Caur sidraba birzi gāju / tdz.

/:Caur sidraba birzi gāju,:/

/:Ne zariņa nenolauzu,:/

Būt zariņu nolauzusi,
Tad staigātu sidrabota.

Jauna biju, dietin dēju,
Dziedādama vien staigāju.

Nebēdāju tās dieniņas,
Kad staigāju raudādama.

Asariņas noslaucīju

Zaļa zīda priekšautā.

Priekšautiņu izmazgāju

Skaidrā rīta rasiņā.

Priekšautiņu izžāvēju

Smuidra bērza galiņā.

Trīs gadiņi tas bērziņis,

Ne tas auga, ne lapoja.

Ceturtāi gadiņāi

Zelta ziediem noziedēja.

11. Čučī, mana līgaviņa / tdz.

/:Čučī, mana līgaviņa,

Uz manāmi rociņāmi,:/

Kad tu vienu nogulēsi,

Tad es tevīm otru došu.

Kad tu otru nogulēsi,

Tad es tevi modināšu.

Celies, mana līgaviņa,

Jau gailītis nodziedāja!

12. Daugaviņa puto balti

/:Daugaviņa puto balti,

Viļņi vaid un skalojas.:/

Ej, bāliņi, lūkotiesi,

Ko vai viļņi Daugavā.

Daugaviņa tumši melna

Savā klēpī skumjas nes.

Tautai bija sūra vara,

Kaŗā kautas dvēselīt's.

Daugaviņa aizskaloja

Tautas skumjas jūriņā.

Mostas mūsu tēvu zeme,

Latvju dēlu sargāta.

Latvju dēlu zobentiņi

Tagad saulei pretim mirdz!

Vārdi: T. Matīss / Mūzika: J. Norvilis

13. Dažu skaistu ziedu

Dažu skaistu ziedu

Gaujā kaisīju,

/:Lai tie manai mīļai

Nestu sveicienu.:/

Pats uz Gaujas krasta

Dziesmu dziedāju,

Dziedāju par laimi

Un par līgavu.

Sen jau aizmirsusies

Man šī dziesmiņa;

Sen jau mana mīļā

Citam līgava.

Bet, kad Gaujas līčos

Atkal ievas zied,

Tad uz veco vietu

Allaž mēdzu iet.

Un kā senāk ziedus

Gaujā kaisu es,

Nevaicādams, kurp lai

Viļņi viņus nes.

Vārdi: A. Niedra / Mūzika: F. Abts

14. Div' pļaviņas es nopļāvu / tdz.

/:Div' pļaviņas es nopļāvu

Sarkanbalta āboliņ'.:/

Dod, Dieviņi, siltu sauli,

Labu vēju kaltējot.

Pati māku sienu pļauti,

Izkaptiņu asināt,

Tik vien lūdzu tautu dēlu,

Lai sameta kaudzītē.

Es uzdevu baltu kreklu

Savam siena pļāvējam,

Lai tas līdzi līgojāsi

Ar balto āboliņ'.

15. Dzeguze kūko / tdz.

/:Dzeguze kūko, dzied lakstīgala

Raud mūsu māsiņa svešai zemē.:/

Neraudi, māsiņ, nežēlojiesi,

Par pāri dieniņu ir es tur būšu.

Taisīšu tiltu pār plašu jūru,

Ka var ik vakaru pie māsas klūti.

Dzeguze kūko, dzied lakstīgala,

Raud mūsu māsiņa svešai zemē.

16. Dzeltenie bērzi

Pa ceļu, kur dzeltenie bērzi

Un pēdējie ziedi vēl kvēl,

/:Man gribētos aiziet ar tevi

Šais rudenā vakaros vēl.:/

Un ejot man gribētos sajost,

Ka sirds tava mīlē arvien,

Kaut gājēji abi mēs esam,
Un laiki kā ūdeņi skrien.
Tu aizgāji, šķīries no manis,
Un smaidi tev aizgāja līdz,
Tik samīdīts rudeņa dubļos,
Viens palika asteres zieds.

Es saucu, bet spītībā lepnā
Tev tīkas man' sāpināt,
Kaut sirdī es ilgojos klusi
Pie tevis mūždienu būt klāt.
Pa ceļu, kur dzeltenie bērzi
Un pēdējie ziedi vēl kvēl,
Man gribētos aiziet pie tevis
Šais rudeņa vakaros vēl.

17. Dzīvīte, dzīvīte šūpojos tevī

Dzīvīte, dzīvīte, šūpojos tevī,
Vējā kā žubīte liepzariņā.
/:Daudz tu man solīji, maz tomēr devi.
Vai nav vienalga ar'! Raidaidaidā!/:
Dzintara gredzenu solīja saldi
Dziljūras vārava visskaistākā.
Gredzens un devēja –
putas un maldi.
Krastā tik viļņi dej: Raidaidaidā!
Skumjas un laime kā vītenis vijas.
As'ra krīt biķerī zaļzeltītā.
Dienā vēl krūtīs raud naktsmelodijas,
Dienā, kad jādzied man: Raidaidaidā!
Krūtīs kas dzimis, lai krūtīs
ar' miris,
Vieglāk tā glabāt to baltsmiltājā.
Vainagā pēdējais zieds kad būs iris,
Izirs ir vainags pats. Raidaidaidā!

Pārtrūks un izirs... un velti sirds taujā,
Brīdi kā rūgto vērst saldākajā.
Sirds mana nerātnā, sirds mana straujā
Pārtrūksi tomēr reiz! Raidaidaidā!

Vārdi: *Fr. Bārda*

18. Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme

Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā.
/:Un, kad jau paguršu zem
dzīves nastas,
Tad atdusēšos tavā atmatā.:/
Es dziedāšu par zaļo eglainīti,
Kur tīklus pelēkos auž zirneklīti;
Kur agrā rītā kuplās smilgas bradā
Ar kailām kājām ganiņš bārenīt's.
Es dziedāšu par balto birztaliņu,
Kur rudens lapas dzeltainītes birst.
Un birstot zvana klusu svētvakaru
Tiem ziediem vēliniem, kas
salnā mirst.

Es dziedāšu par teku nomīdīto
No tēviem liepu lūku apavā,
Kur vaidot māte gaitā staigājusi
Un, Dievu pielūgdama, baznīcā.
Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā,
Līdz dusēšu reiz klusā smiltainītē,
Tur tava priedulāja pakrēslā.

Vārdi: *Tīrzmaliete*

19. Es izjāju prūšu zemi / tdz.

/:Es izjāju prūšu zemi
Koklēdamis, spēlēdamis.:/
Prūšu meitas man gribēja
Par junkuru paturēt.

Nepalikšu prūšu meitas,
Man pašam(i) Kurzemē.

Man pašam(i) Kurzemē

Sētā jauna līgaviņa.

Nu ar Dievu prūšu meitas,

Nu es braucu uz Kurzemi.

Nu es braucu uz Kurzemi

Pats pie savas līgaviņas.

20. a.) Es kaŗāi aiziedams / tdz.

/:Es kaŗāi aiziedams,:/

/:Atstāj māsu šupulī.:/

No kariņa pārnākdams,

Atrod lielu rakstītāj'!

Pavaicāju māmiņai,

Kas tā lielā rakstītāj'?

Tā, dēliņi, tav' māsiņ',

Ko atstāji šupulī.

Rakstītāja, man' māsiņ',

Norakst' kaŗa karodziņ'.

Raksti zaļu vai sarkan',

Mūžam manis neredzēs'.

vai (Gaidi mājās pārnākam.)

20. b.)*Es kaŗāi aiziedamis / tdz.

/:Es karā(i) aiziedamis,

Krustu cirtu ozolā.:/

Lai neraud(a) tēvs, māmiņa,

Lai raud krustā ozoliņš.

Nevienami es nedošu

Tēvu zemi nicināt.

Uz ežiņas galvu liku,

Sargāj' savu tēvu zem'.

Labāk manu galvu ņēma,

Nekā manu tēvu zem'.

Negaid' mani, māmuliņa,

No kariņa pārnākot.

Man saulīte norietēja,

Tēvu zemi sargājot.

21. Es nenācu šai vietā / tdz.

/:Es nenācu šai vietā-i

Savu miegu izgulēti.:/

Piedz.

Trai-rai-rai ritam, trai rai rai ritam

Trairai rallalā, trādi ralla-lā.

Nācu ēsti, nācu dzerti,

Nācu jautri padziedāti.

Ja es būtu to zinājis,

Ka tik jauki šai vietā-i.

Es būt' sievu līdz paņēmis

Ar visiemi bērniņiem.

Tie palika aizkrāsnē-i,

Vēderiņus kasīdami.

Visa mana naba nieza,

Kā es gribu brandavīnu.

Kad iedzēru brandavīnu,

Tad nabiņa neniezēja.

Kad iedzēru juhaidriku,

Nospārdīju Miku pliku.

22. Es katru sestdien's vakaru

Es katru sestdien's vakaru

arvien, arvien,

Pie Trīnes gāju klētiņā arvien, arvien.

Es katru sestdien's vakaru

Pie Trīnes gāju klētiņā arvien,

arvien, arvien.

Bet reiz pie durvīm piegāju

arvien, arvien,

Un iekšā troksni dzirdēju

arvien, arvien.

Tur Ješka iekšā sēdēja arvien, arvien,
Un manu Trīni bučoja arvien, arvien.

Ak, Trīnīt, manu sirdspukīt
arvien, arvien,

Tu solījies reiz mana būt
arvien, arvien.

Bet nu tu mani pievīli arvien, arvien,
Un Ješkam sirdi atdevi arvien, arvien.

Es došos prom uz austrumiem
arvien, arvien,

Tu mūžam manis neredzēs'
nekad, nekad.

Tur sitīsim tos utainos arvien, arvien,
Pēc tam tos zilipelēkos arvien, arvien.

Lai latvju zobens nesarūs
nekad, nekad,

Lai latvju saule nenoriet
nekad, nekad!

Latviešu strēlnieku dziesma

23. a.) *Es redzēju jūriņā / tdz.

Es redzēju jūriņāi

Trīs zvejniekus zvejojam:

Zīda tīkli, zelta laiva,

Sidrabiņa zēgelīt'.

Vai, godīgi zvejnieciņi,
Redzēj't manu bāleliņ'?

Smuks puisītis, baltu vaigu,
Dzelteniem matiņiem.

Vai, godīga mātes meita,

Tāds guļ jūras dibenā,

Smiltis grauza baltus vaigus

Ūdens matus plivināj'.

Vai, godīgi zvejnieciņi,

Velciet viņu maliņā,

Došu vienam slēžu kreklu,

Otram zīda nēzdodziņ'.

Trešajami, jaunākami,

Pati sevi nodošos;

Pati sevi nodošos

Zēgelīšu audējiņ'.

Lai gan baltas ūdens putas,

Vēl jo baltas zēgelīt's,

Uzvelk baltu zēgelīti,

Iet laiviņa mirdzēdam'.

23. b.) *Es redzēju jūriņā / tdz.

/:Es redzēju jūriņāi, didam,

Uz akmeņa uguntiņu, didam.:/

Jūras māte tur žāvēja, didam,

Savu zeltu, sudrabiņu, didam.

Saulīt', mana krustamāte,

Pār jūriņu roku deva.

Pilni pirksti abi roki

Zeltā grieztu gredzentiņu.

Ne tai mirka zīda svārki,

Ne sidraba ielociņi.

Es ar savu tautu dēlu

Uz ūdeņa satikosi.

Cik gribēju roku doti

Ūdens laivu kustināja.

24. Es zinu, ka vienreiz

/:Es zinu, ka vienreiz

Man dārziņš būs,

Kur ziedēs tik rozes

Un nesāpēs sirds.:/

Es iegāju dārzā,

Kur puķes zied.

Starp viņām bij roze,

Kas brīnišķi zied.

Es sacīju rozei:
"Tu patīc man.
Es vēlētos tevi
Tik brīnišķi kopt."

Bet likten's bij' lēmis
Man projām iet
Un šķirties no rozes
Kas brīnišķi zied.

Kad pārnācu mājās,
Rozes vairs nav.
Es vaicāju puķēm,
Kur palika tā.

Tās atteica klusi:
"Par vēlu tu nāc.

Cits noplūca rozi
Še neaicināts."

Es zinu, ka vienreiz
Man dārziņš būs,
Kur nevītīs rozes
Un neplūks tās cits.

25. Gaismiņa ausa, saulīte lēca / tdz.

Gaismiņa ausa, saulīte lēca,
/:Ai, agri, agri saulīte lēca.:/

Tas jaunais puisīt's
Segloja zirgu.

/:Ai, agri, agri, segloja zirgu.:/
Tev', jaunais puisīt',

Trīs dārzi priekšā:
Pirmajā dārzā

Sit lakstīgala,
Otrajā dārzā

Dzeguze kūko,
Trešajā dārzā

Dzied jauna meitiņ'.
Tev, lakstīgala,

Āriskie bērzi.

Tev, dzeguzīte,
Staignāji purvi.
Tev, jaunā meitiņ',
Tas jaunais puisis.

26. Gaŗa man(e) šī naksniņa / tdz.

/:Gaŗa man(e) šī naksniņa:/

/:Pār visāmi naksniņām!:/

Gaida mani līgaviņa,
Šo naksniņu aizejoti.

Dievs, aizsūti labvakaru,
Šo naksniņu neaiziešu.

Šo naksniņu pārgulēšu
Baltābola kalniņai.

Seglus liku pagalvī-i,
Iemauktiemi apsedzosi.

No segliem gaisma ausa,
No iemuktu mēnestiņis.

No tā paša jājējiņa
Sidrabota saule lēca.

27. Ģērbies, saule, sudrabota / tdz.

/:Ģērbies, saule, sudrabota,
Nu brauc tavi precinieki.:/

Kam tie zirgi, kam tie rati
Pie saulītes namdurvīm?

Dieva zirgi, Dieva rati,
Gaid' saulīti iesēdam.

Saule brauca pa jūriņu
Spīdēdama, vizēdam'.

Zelta kronis galviņai,
Vaska cimdi rociņā.

28. Jauns un traks / tdz.

/:Jauns un traks tu, puika, esi bijis,
Lauzdams manu zelta gredzentiņ'./

Vai tu domā manim jaunu pirkti,
Vai saukt man' par savu līgaviņ'?

Nav naudiņas man, ko jaunu pirkti,
Saukšu tev' par savu līgaviņ'.

Saukšu tev' par savu līgaviņu,
Kamēr sārta rīta saule lēks.

Nu uzlēca sārta rīta saule,
Nu ardievu, ciema zeltenīt!

Man pašami jauna līgaviņa –
Gaida mani mājās pārnākam.

Arī refr.:

Ak, latvju meitēn, tevi mīlu,
Bez tevis dzīvot nevaru!

Tad nāc un saņemi par ķīlu
Šo mazo nieka bučiņu!

29. Jūriņ' prasa smalku tīklu / tdz.

/:Jūriņ' prasa smalku tīklu,
Laiviņ' baltu zēģelīt'./

Uzvelk baltu zēģelīti,
Iet laiviņa mirdzēdam'.

Iet laiviņa mirdzēdama
Simtu jūdžu dieniņā.

Simtu jūdžu dieniņā,
Divi simti naksniņā

Iet laiviņa mirdzēdama
Līdz Ziemeļa namdurvīm.

Ziemelim ir skaistas meitas,
Tās es braucu lūkoties.

Vai tu brauci, vai nebrauci,
Tu jau manis nedabūs'!

Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipu gāj'.

Tēva dubļi sidraboti,
Tautu laipa asarot'.

Nu ar Dievu, Ziemeļmeita,
Tu vairs mani neredzēs'.

Nu es braukšu jūriņāi
Ar Ziemeli cīnīties.

Ziemelim ir baltas putas,
Man jo balta zēģelīt'.

30. Kālabadi galdiņami / tdz.

/:Kālabadi galdiņami

Līkas kājas nolīkuš's?./

Piedz.

/:Trā-di rī-di ram tai ri-di,

Ram tai ri-di rallalā./

No maizītes nolīkušas,

Ne no zelta, sudrabiņ'.

Ai, galdiņi, ai, galdiņi,

Kā tev skaisti piederēj'!

Ap tevimi vīri sēdi

Kā resnie-i ozoliņ'.

Ai, galdiņi, ai, galdiņi,

Kā tev skaisti piederēj'!

Ap tevimi meitas sēdi

Kā ieviņas ziedēdam's.

Es tecīņus vien tecēju

Visu garu vasariņ',

Gribēdama vienu dienu

Pie galdiņa pasēdēt.

Kā ozols-i tautu dēls-i

Sēž galdiņa galiņā!

Mūs māsiņa, kā puķīte,

Pie ozola piesēdās.

Tautu dēls ir mūs māsiņa,

Abi vienu daiļumiņ'.

31. a.) *Kaladū / tdz.

Pūti, pūti, ziemelīti,
Kaladū, kaladū!

Ziemas svētku vakariņu,
Kaladū, kaladū!

Klētī pūti miežus, rudzus,

Stallī bērus kumrliņus.

Eima bišu klausītiesi,

Ziemas svētku vakarāi:

Ja bitītes daiļi dzieda,

Tad būs silta vasariņa.

31. b.) *Kaladū / tdz.

Sidrabiņa lietiņš lija,

Kaladū, kaladū!

Ziemas svētku vakarāi,

Kaladū, kaladū!

Visi sīki žagariņi,

Sidrabiņu vizināja.

Visu naktī svecēs dega,

Sidrabiņa lukturosi:

Mēnestiņš ceļu rāda

Saules meitas vedējiem.

Saule deva savu meitu

No veļiem šai zemē.

32. a.) Kam ziedi mežābele

Bij' maijs un mežābeles zieds

tik balts,

Zem tās vecs akmens, sols un galds.

Bij' maijs, un sēdējām mēs divatā

Zem vecā akmens sola tā.

Piedz.

Kam ziedi, mežābele rūgtā,

Tik balta, balta tu kā laime un

kā prieks.

Kam ziedi, mežābele rūgtā,

Kam ziedi tu un nobirsti

kā sniegs.

Ļet laiks, un vairs neviens te neatnāk,

Pat akmens apsūnot jau sāk.

Ļet laiks, un mežābele maijā zied,

Un vējš kā toreiz zaros dzied.

Vārdi: A. Krūklis / Mūzika: R. Pauls

**32. b.) *Kāpēc man dziedāt svešu
dziesmu**

Jau sen šo zemi – bērzu zemi sauc,

Pie mājas pelēks akmens kladz,

Jau sen te jūmtā stārķa dziesma skan.

Un svēta, dārga tā ir man.

Piedz.

Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu,

Kur citas skaņas skan un citu

domu rod?

Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu?

Man tuva tā, ko dzimtā zeme dod.

Jau sen šo zemi – dziesmu zemi sauc,

Te gaisma akmenī pat aust.

Jau sen te Daugaviņas dziesma skan

Un svēta dārga tā ir man.

Jau sen šo zemi – tēvu zemi sauc,

Te mums sensenis dzīvot ļauts.

Jau sen te manas tautas

dziesmas skan

Un svēta, dārga tā ir man.

Vārdi: A. Krūklis / Mūzika: R. Pauls

Meldija: Kam ziedi mežābele

33. Kaŗavīri bēdājās / *tdz.*

Kaŗavīri bēdājās,
Asiņaina gaisma aust;
Nebēdājiet, kaŗavīri,
Sidrabota, sidrabota saule lec.

Sniga sniegi putināj',
Stalti jāja kaŗavīr';
Tālu jāja, nepazīnu,
Vai bij' mani, vai bij'
mani bāleliņ'.

Jāja, jāja tālu, tāl',
Lielu tālu svešumā.
Tēvu zemei grūti laiki,
Dēliem jāiet, dēliem jāiet palīgā.

Tēvu zemes brīvestīb'
Pirksim mēs ar asinīm;
Tēvu zmes mīlestību
Mēs ar darbiem,
mēs ar darbiem rādīsim.

34. Kas tie tādi, kas dziedāja / *tdz.*

Kas tie tādi, kas dziedāja
Bez saulītes vakarā?
Tie ir visi bāŗa bērni,
Bargu kungu klausītāj'.

Kuŗ uguni, silda gaisu,
Slauka gauŗas asariņ's.
Krimta cietu pelavmaizi,
Avotāi mērcēdam'.

Saulīt vēlu vakarāi
Sēŗas zelta laiviņā;
Rītā agri uzlēkdama,
Atstāj laivu ligojot.

Kam, saulīte, vēlu lēci,
Kur tik ilgi kavējies?
Aiz viņiem kalniņiem,
Bāŗa bēŗnus sildīdam'.

35. Krauklīt's sēŗ ozolā / *tdz.*

Krauklīt's sēŗ ozolā,
Zelta kokles rociņā.
/:Rai-tai-ri-di, rai-tai-ri-di,
Zelta kokles rociņā.:/

Vai, krauklīt, tu redzēj',
Kur aizveda mūs' māsīņ'?
Pār purviem, pār meŗiem,
Pār smalkiem krūmiņiem.
Tur aizved' mūs māsīņ',
Uz bagāto Kurzemīt'.
Tur dzīvoj' mūs māsīņ'
Kā sarkana brūklenīt'.

36. Kur tad tu nu biji, āzīti / *tdz.*

/:Kur tad tu nu biji, āzīti manu?/:
/:Sudmalāsi, sudmalāsi,
kundziņi mans.:/

Ko tad tu tur darīji, āzīti manu?
Kvieŗus, rudzus bīdelēju,
kundziņi mans.
Ko tad tu tur ēdi, āzīti manu?
Pienu medu, pienu medu,
kundziņi mans.

Ko tad tu tur dzēri, āzīti manu?
Alu, vīnu, alu, vīnu, kundziņi mans.
Ar ko tu tur mēŗīji, āzīti manu?
Ar radziņu, ar radziņu, kundziņi mans.
Ar ko tu tur slaucīji, āzīti manu?
Ar bāŗdiņu, ar bāŗdiņu,
kundziņi mans.

Vai tad tev tur kūla, āzīti manu?
Kūla gan, kūla gan, kundziņi mans.
Kā tad tu tur brēci, āzīti manu?
Miku meku, miku meku,
kundziņi mans.

37.*Kur tu teci rudzu pele / tdz.

Kur tu teci rudzu pele,
digdai, digdai, digdaida,
Ei, hm, hm, hm, hm,
Digdai rūdi rallallā?

Teku tavā klētiņāi, digdai... .

Vai tu runča nesatiki, digdai... ?

Nule gaļām aizlenkāja, digdai... .

Kur tad tu bij' paslēpusies, digdai... ?

Vecās mātes bundulāi, digdai... .

38. Kur tu skriesi, vanadziņi / tdz.

/:Kur tu skriesi, vanadziņi,
Ar tiem vaska spārniņiem?:/

Skriešu liepas apraudzīti,

Vai ir liela izaugusi.

Gana liela, gana kupla,

Zari līka Daugavā.

Jaunas meitas dziedādamas,

Liepai zarus nolauzušas.

Nolauzušas liepai zarus,

Sametušas Daugavā.

Tie aizgāja pa Daugavu,

Burbulišus mētādami.

Satiek jūras zvejnieciņi,

Tie ieņēma laiviņā.

**39. Lai nu paliek šoruden
(Piebaldziete)**

Lai nu paliek šoruden rudzu
druva atmatā:

Aug man tālu Piebalgā, meita
egles gaļumā.

Kā lai savu dūkano cauri
silam nedzenu,

Ja es meitai Piebalgā devu
vara gredzenu?

Augstu gaisā lidojot, redzu
vēja vanagu.

Sargi, daiļā piebaldziet, zīlēm
vīto vainagu.

Dzeltē kļava pagalmā, vējam
lapas ļaudama,

Smaidi, daiļā piebaldziet, dejai
kājas audama.

Vārdi: I. Kalnāre / Mūzika: J. Norvilis

40. Lakstīgala kroni pina / tdz.

Lakstīgala kroni pina

Manā rožu dārziņā,

Ai rai ridi rā, rā ridi rallalā,

Manā rožu dārziņā.

Māte mani rātin rāja,

Ka es liela dziedātāj'.

Tā, māmiņa, tava vaina,

Ka es liela dziedātāj'.

Kam tu kāri šūpulīti,

Kur pogoja lakstīgal'?

Ne man miega, ne darbiņa,

Lakstīgalu klausoties.

41. Lakstīgalu naktī

Augu nakti pogo lakstīgalas,

Augu nakti baltas laivas klīst,

/:Es pēc tevis ilgojos bez gala, –

Ievas plaukst un lauztas nenovīst.:/

Baltos ziedus pielauzīšu klēpjiem,

Tavos matos iebirs

smaržains sniegs.

Brauksim tad gar meldrājiem
 un lēpēm,
 Kamēr mēness zelta lokus lieks.
 Neticu, ka velti gaidu tevi,
 Ja tik ļoti ilgojas un tic.
 Kādēļ šonakt domāt liec par sevi,
 Ja varbūt tev ievas lauzīs cits.
 Atraksti man vēstuli bez vārdiem,
 Atraksti at ievas ziediem vien.
 Es uz krastu aiziešu ik pārdien,
 Raudzišos, vai ziedu nav arvien.
 Un ja nē, tad bīnumi var notikt:
 Pati Gauja tavā ceļā stās,
 Pārbaudīs, vai tu kā ieva proti
 Atvarā un dzelmē lūkoties.

Vārdi: I. Lasmanis

42. Līgodama upe nesa / tdz.

/:Līgodama upe nesa,
 Zaļu ziedu vainadziņu.:/
 Dziedādamas tautas veda
 Vainadziņa vijējiņu.
 Strauta malā ganīdama,
 Strautā metu vainadziņu.
 Lai vizina strauta vilņi,
 Ne nelietis tēva dēls.

43. Lokaties mežu gali / tdz.

Lokaties mežu gali,
 /:Lai balsiņis pāri skan!:/
 Ko gaidāti jauni puīši,
 Ka jūs sievas neņemāt?
 Ak tu ciema cīrulīti,
 Tavu greznu dziedāšan'!
 Man vajaga līgaviņas,
 Ka es tevi nepaņem'.

Ciema puīši tā domāja,
 Ka es dziedu viņu dēļ.
 Man māmiņa atvedīsi
 Pār Daugavu arājiņ'.
 Koši, koši, jauki, jauki,
 Kad Dievs deva vasariņ':
 Dzied putniņi, dzied ganiņi,
 Mežu gali gaviļē.
 Lokaties mežu gali,
 Lai balsiņis pāri skan!

44. Lulu (Kad klētiņā dusēsi tu...)

Kad klētiņā dusēsi tu,
 Pie tevis es aiziešu,
 Es zinu, tu gaidīsi mani, ai, mani,
 Un durtiņas ciet neslēgsi.

Piedz.

Mīlu mazo Lulu!
 Sapņoju par tevi vien:
 /:Jo šai naktī, Lulu, ai, Lulu,
 Mīlēšu tik tevi vien.:/
 Šai naktī, kad suns negrib riet,
 Pie tevis es vēlos iet,
 Un mēness, caur logu mūs redzot,
 Ver kautrīgi actiņas ciet.

Tas paliks kā mazs noslēpums,
 Kas zināms tik abiem mums,
 Mums abiem un klētiņai vecai,
 Būs zināms šis nakts noslēpums.
 Ak, skrandas, jūs vecajās skrandas,
 Ak, kādēļ jūs nesildāt vairs?
 Vai tādēļ, ka zudusi mīla,
 Vai tādēļ, ka laimes vairs nav?
 Es klīstu pa pasauli viens,
 Man miera nav nekur.
 Pat putniem un zvēriem ir alas,
 Bet man nav kur galviņu likt.

Brauksim tad gar meldrājiem
un lēpēm,

Kamēr mēness zelta lokus lieks.
Neticu, ka velti gaidu tevi,
Ja tik ļoti ilgojas un tic.
Kādēļ šonakt domāt liec par sevi,
Ja varbūt tev ievas lauzīs cits.

Atraksti man vēstuli bez vārdiem,
Atraksti at ievas ziediem vien.
Es uz krastu aiziešu ik pārdien,
Raudzīšos, vai ziedu nav arvien.

Un ja nē, tad bīnumi var notikt:
Pati Gauja tavā ceļā stās,
Pārbaudīs, vai tu kā ieva proti
Atvarā un dzelmē lūkoties.

Vārdi: I. Lasmanis

42. Līgodama upe nesa / tdz.

/:Līgodama upe nesa,
Zaļu ziedu vainadziņu.:/
Dziedādamas tautas veda
Vainadziņa vijējiņu.
Strauta malā ganīdama,
Strautā metu vainadziņu.
Lai vizina strauta viļņi,
Ne nelietis tēva dēls.

43. Lokaties mežu gali / tdz.

Lokaties mežu gali,
/:Lai balsiņis pāri skan!:/
Ko gaidāti jauni puīši,
Ka jūs sievas neņemāt?
Ak tu ciema cīrulīti,
Tavu greznu dziedāšan'!
Man vajaga līgaviņas,
Ka es tevi nepaņem'.

Ciema puīši tā domāja,
Ka es dziedu viņu dēļ.

Man māmiņa atvedīsi
Pār Daugavu arājiņ'.
Koši, koši, jauki, jauki,
Kad Dievs deva vasariņ':

Dzied putniņi, dzied ganiņi,
Mežu gali gaviļē.
Lokaties mežu gali,
Lai balsiņis pāri skan!

44. Lulu (Kad klētiņā dusēsi tu...)

Kad klētiņā dusēsi tu,
Pie tevis es aiziešu,
Es zinu, tu gaidīsi mani, ai, mani,
Un durtiņas ciet neslēgsi.

Piedz.

Mīlu mazo Lulu!

Sapņoju par tevi vien:

/:Jo šai naktī, Lulu, ai, Lulu,

Mīlēšu tik tevi vien.:/

Šai naktī, kad suns negrib riet,
Pie tevis es vēlos iet,
Un mēness, caur logu mūs redzot,
Ver kautrīgi actiņas ciet.

Tas paliks kā mazs noslēpums,
Kas zināms tik abiem mums,
Mums abiem un klētiņai vecai,
Būs zināms šis nakts noslēpums.

Ak, skrandas, jūs vecajās skrandas,

Ak, kādēļ jūs nesildāt vairs?

Vai tādēļ, ka zudusi mīla,

Vai tādēļ, ka laimes vairs nav?

Es klīstu pa pasauli viens,

Man miera nav nekur.

Pat putniem un zvēriem ir alas,

Bet man nav kur galviņu likt.

45.*Mana dziesma

Kad dators izslēgts un telefons kluss,
Ļauj pie Tevis man šovakar nākt.
Gribu mācīties pirmos soļus
Un pirmo dziesmu sākt.

Tāls ir zvaigznes ceļš.

Uz kurieni tev mani vest?

Pa taciņu mazu gar Gauju

Vai pasaulē loku mest?

Tie ir vārdi no manas tautas

Un dziesma man arī no tās.

Un es zinu, neviens manā vietā

To nedziedās.

Teic, ziemeļu vējš,

No kurienes manī tāds spīts?

Pēc negaisa vienmēr būs saule,

Pēc nakts vienmēr rīts.

Un Tu, ugunskurs kvēls,

Ar tevi man sildīt un degt,

Redzēt biezākā tumsā,

Vai vaiņagos pāri lēkt.

Tie ir vārdi no manas tautas

Un dziesma man arī no tās.

Un es zinu, neviens manā vietā

To nedziedās.

Pielieku soli tuvāk

Un jūtu, ka tur esi tu.

Kaut varētu vienmēr tā stāvēt

Starp mirkli un mūžību.

Tie ir vārdi no manas tautas,

Un dziesma man arī no tās.

Un es zinu, neviens manā vietā

To nedziedās. Neviens to
nedziedās,

Neviens to nedziedās.

Vārdi: R. Kaupers, I. Cipe / Mūzika: R. Kaupers

46. Maza biju neredzēju / tdz.

Maza biju, neredzēju,

Kad nomira tēvs, māmiņ';

Nu uzgāju ganīdama,

Kur gulēja tēvs, māmiņ'.

Baltā smilšu kalniņāi,

Zem zaļāmi velēnām.

Celies augšā, tēvs, māmiņa,

Es pacelšu velēniņ'.

Es tev teikšu, tēvs, māmiņa,

Ko man dara sveša māt':

Sveša māte mani sūta

Pie ābeles rīkstes griezt.

Pie ābeles piestājosi

Kā pie savas māmuliņ's;

Birst ābelei balti ziedi,

Birst man gaužas asariņ's.

47. Mazs bij tēva novadiņis / tdz.

/:Mazs bij tēva novadiņis,

Bet diženi turējās.:/

Bet diženi turējās.

Visi sīki kadiķīši

Zied sidraba ziediņiem.

Arājs ara kalniņāi,

Avots teka lejiņā.

Netrūkst maizes arājami,

Ne ūdeņa avotam.

Visiem labi, visiem labi

Mana tēva zemītē:

Zaķim labi cilpu mesti,

Rubenimi rubināt.

48. Meita gāja uz avotu / *tdz.*

Meita gāja uz avotu, uz avotu,
Zaļa krūze rociņāi, rociņā.

Pretī nāca jauni puisi, jauni puisi,
Sasit meitai zaļo krūzi, zaļo krūz'.

Meita raud pēc zaļās krūzes,
zaļās krūzes:

"Krūzīt, manu, zaļo krūzīt,
zaļo krūz'!"

Puiši meitai naudu sola, naudu sola,

Meitai naudas nevajaga, nevajag!
Meita raud pēc zaļās krūzes,
zaļās krūzes:

"Krūzīt, manu, zaļo krūzīt,
zaļo krūz'!"

Puiši meitai muižu sola, muižu sola,

Meitai muižas nevajaga, nevajag!
Meita raud pēc zaļās krūzes,
zaļās krūzes:

"Krūzīt, manu, zaļo krūzīt,
zaļo krūz'!"

Puiši meitai puisi sola, puisi sola,

Meitai puisi gan vajaga, gan vajag!
Sasper, velns, to zaļo krūzi, zaļo krūzi,
Es pie puisa turēšosi, turēšos!

Es pie puisa turēšosi, turēšosi,

Kā pie zelta gabaliņa, gabaliņ'.

49. Meldermeitiņa

Stāv dzirnas zaļā ielejā,
Šalc strautā ūdens kritums.

Diennakti vienā laidienā
Rit dzirnu ratu ritums.

/:Tur mūžam klip, klap skan un dzied,
Tur augšup, lejup melders iet
Un rīko savus ļaudis.:/

Bet tikmēr mājās daiļava

Kā čaklis rūķis strādā,

Tā daiļā meldermeitiņa,

Kas visur tek un gāda.

/:Berž galdus, uzpoš katru viet',

Tai koka kurpes klip, klap iet

Pa gludo dēļu grīdu.:/

Bet tiklīdz satumst vakarā,

Un dienas darbi beidzas,

Pie dārza vārtiem krūmājā

Tā mani satikt steidzas.

/:Kad viņas roku turu ciet,

Sirds manim arī klip, klap iet,

Ak, daiļā meldermeitiņ!:/

Vārdi: V. Sauleskalns / Mūzika: O. Karls

50. *Mežrozīte

Ugunssārtiem ziediem zied

Mežrozīte jaukā.

Gadi nāk, un gadi iet,

Bet viņa zied un zied !

Ja man dažreiz skumji kļūst,

Paskatos, kā laukā,

Mežrozīte, sveicot mūs,

Cauri vasarām zied un zied!

Piedz.

Mežrozīte sarkanā,

Tu kā liesma spītīgā skurbumā,

Pat lietū un negaisā,

Mirdzi laukā.

Ugunssārtiem ziediem zied

Mežrozīte jaukā,

Gadi nāk un gadi iet,

Viņa sarkdama zied un zied!

Vārdi: A. Krūklis / Mūzika: R. Pauls

51. Nāk rudentiņš / tdz.

/:Nāk rudentiņš, būs barga ziema,
Grib mūsu bāleliņš līgavu ņemti.:/
Ne tev ir mājas, ne tev ir lauki,
Kur liksi meiten jaunu paņēmis?
Taisīšu laivu no oša koka,
Braukšu pie meitenes ik vakariņu.
Pārbraucu mājās, vaicāja māte:
Ko dara meitene svešajā malā?
Uguni kūra, sidrabu lēja,
Zīlēja nākotni nezināmo.

52. Nezviedz bērais kumeliņ / tdz.

Nezviedz, bērais kumeliņ,
Stallī stāvēdams.
/:Nejāšu vairs šoruden
Sērst pie līgavas.:/
Cita rokās viņa dus,
Mana mīlākā.
Cita bērais kumeliņš
Viņu vizina.
Ūdentiņš, kas zemē liets,
Nav vairs sasmēlams.
Vainadziņš, kas tautām dots,
Nav vairs atgūstams.
Un ja mana mīlākā
Citam vārtus vērs,
Tad par tevi, kumeliņ,
Dziesma ieskanēs.
Eji, manis kumeliņ,
Zaļā atmatā;
Kļūsti brīvais meža zirgs,
Vējiem sveicināts.

53. Noriet saule vakarā / tdz.

Noriet saule vakarāi, ai vakarā,
Meža galus veltīdama, ai veltīdam'.
Liepai kāra zelta jostu,
ai zelta jost',
Ozolami sudrabiņa, ai sudrabiņ'.
Mazajami kārkliņami, ai kārkliņam,
Uzmauc zelta gredzentiņu, ai
gredzentiņ'.

54. Nu ardievu, Vidzemīte / tdz.

Nu ardievu, Vidzemīte,
Nebūšu vairs šai zemē,
Neiešu vairs savā vaļā
Ciema durvis virināt.
Lai aug pūri, lai aug mieži,
Kur gāj' cauri drasēdams;
Man ar' drīz būs jādrasēi
Daiļā kaŗa pulciņā.
Kaut, māmiņa, tu redzētu
Kā pušķoja tav' dēliņ',
Tad tu vairsi neraudātu
Sava dēla auklējum'.
Uzvilks kaŗa mētelīti,
Uzliks kaŗa cepurīt',
Apjozīs ar zobentiņu,
Cels uz stalta kumeliņ'.
Dziedādami, spēlēdami,
Ienaidniekus uzvarēs,
Dziedādami, spēlēdami,
No kariņa mājās nāks.

55. Ozolīti, zemzarīti / tdz.

Ozolīti, zemzarīti,
Kam tu augi lejiņā?

Aija, aija, aija ja!
Kam tu augi lejiņā?

Meitas tavus zarus lauza,
Kalniņai stāvēdam's.
Lauziet, meitas, ko lauzdamas,
Galotnītes nelauziet!

Lai palika galotnīte
Kur putniemi uzņemties.
Kur putniemi uzņemtiesi,
Vējiņami vēdināt.

Vējiņami vēdināt,
Man pašami lepoties.

56. Pie dzintara jūras (Dzintarjūras krastā)

Pie Dzintara jūras, kas Kurzemi vij,
Reiz vientuļā krastā tie tikušies bij,
Viņš Daugavas laivnieks, kam strauja
pūkst sirds,
Tā zvejniece jauna, prieks acīs
tai mirdz.

Piedz.

Nāc līdz manā dzimtenē,
meitene teica,
Mans draugs, klusi iemīlot
sirds tevi sveica.

Mēs saderam kopā, tā man
vidzemnieks teic,

Kā Kurzemes vēji, tā dzied
Vidzemes vējš.

Mēs saderam kopā, jo tu
laivnieks stalts
Un Dzintara jūra mūsu laimei
te šalc.

No Daugavas krastiem stalts
laivnieks brauc,
To Dzintara jūra un meitene sauc.
Kur Kurzemes krastā tie tikušies bij,
Tur nākotnes laimei tie gredzenus mīj.

Vārdi: K. Baltpurviņš / Mūzika: J. Pfeils

57.*Pie jūras dzīve mana

Es kā smilga smilšu kāpai pieķeros,
Es kā smilga vēja liekta atliecos,
Es kā smilga smiltīs vīta pieceļos.
Kas man citur tādu spēku, spēku dos.

Piedz.

Pie jūras dzīve mana –
Tāds likten's man ir lemts.

Šo zemi un šo jūru

Man mūžam neatņemt.

Gan vēja spīts ir manī,

Gan zilās jūras sāls.

/:Jel skani, skani, skani,

Jel skani man, viņu balss.:/

Es kā kaija pāri jūrai lidinos,

Es kā kaija tālu selgā aizlaižos.

Es kā kaija jūras klēpī šūpojos.

Kas man citur tādu prieku, prieku dos.

Es kā vilnis savam krastam
paklanos,

Es kā vilnis savam krastam
pieglaužos.

Es kā vilnis tik pēc jūras ilgojos.

Kas man citur tādu laimi, laimi dos.

Vārdi: V. Artavs / Mūzika: R. Pauls

58. Pilna upe baltu ziedu / tdz.

/:Pilna upe baltu ziedu:/

/:Nedrīkstēju pāri ieti:/

Brālīt's mūsu žēlodamīs,

Laipā lika zobentiņu.

Ej, māsiņa, viegli pāri,

Nelauz manu zobentiņu!

Dārgs bij manis zobentiņis,

Vairāk zelta, ne sudraba.

Es pazinu sav' bāliņu,

Simtiem kara pulciņā:

No cepures gaisma ausa,

No zobena saule lēca.

No kumēļa iemauktiemi

Mēnestiņis ritināja.

59. Pūt, vējiņi / tdz.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,

Aizdzen mani Kurzemē.

Kurzemniece man solīja

Sav' meitiņu, malējiņ'.

Solīt sola, bet nedeva,

Teic' man' lielu dzērājiņ'.

Teic' man' lielu dzērājiņu,

Kumeliņa skrējējiņ'.

Kuŗu krogu es izdzēru,

Kam noskrēju kumeliņ'?

Pats par savu naudu dzēru,

Pats skrej' savu kumeliņ'.

Pats precēju līgaviņu,

Tēvam, mātei nezinot.

Pūt, vējiņi, nostājiesi,

Ļauj ievāmi noziedēt;

Jājiet, tautas, pagaidieti,

Ļaujiet pūru pielocīt!

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu,

Aizdzen mani Kurzemē!

60. Rīga dimd / tdz.

Rīga dimd, Rīga dimd,

Kas to Rīgu dimdināj'?

/:Aijajā, trallalā,

Kas to Rīgu dimdināj':/

Tai meitiņai pūru kala,

Kam trejādi bāleliņ'.

Tēva brālis pūru kala,

Mātes brālis atslēdziņ'.

Viņas pašas īstais brālis

Zelta vāku liedināj'.

61. Rikšiem bērīti es palaidu / tdz.

/:Rikšiem bērīti es palaidu:/

/:Pa zaļāmi brukstalāmi, brukstalām:/

Pa zaļāmi brukstalāmi

Pie bagātas mātes meitas.

Es atradu bajārīti

Ar māmiņu rājamiesi.

Rikšiem bērīti es palaidu

Pa zaļāmi brukstalāmi.

Pa zaļāmi brukstalāmi

Pie nabagas sērdienītes.

Es atradu sērdienīti

Slaukām nama istabiņu.

Labrītiņu, sērdienīte,

Nāc ar mani parunāti.

Nāc ar mani parunāti,

Būsi mana līgaviņa.

Būsi mana līgaviņa,

Atslēdziņu glabātāja.

62. Rindām auga ozoliņi / tdz.

Rindām auga, auga, ozoliņi, -liņi,
Pie brālīša namdurvīm,
Airai ridi, ridi, airai ridi, ridi,
Pie brālīša namdurvīm.

Pretim auga, auga,
liepu rinda, rinda
Kas ozolus kaitināj',
Airai ridi, ridi, airai ridi, ridi
Kas ozolus kaitināj'.

Ozoliņis zīļu rauda
Zīles krita upītē.

Tā ozola paša vaina,
Kam aug upes maliņā.
Strazdiņš dziedī galiņai,
Lakstīgala pazarē.

Lakstīgala strazdam prasa:
Kas tur brauca, zeme rīb?
Mūs māšiņa sērstu brauca,
Ko aizveda leišmalē.

63. Rudens vēji

Vasara jau projām steidzas,
Rudens vēji grib mūs sveikt.
Vārdus grūti pašreiz atrast,
ko tev teikt.

Vai tu atcerēsies kādreiz,
Skaistos brīžus katru dien',
Vai tu aizmirsīsi viņus ātri vien?

Tu uz austrumkrastu dodies,
Bet man jāpaliek ir šeit.
Tu man bieži rakstīt solies
- katru dien'.

Tomēr šaubas sirdī rodas,
Tālums mūs var mūžam šķirt,

Varbūt ardievas jau sakām,
kas to zin?

Citu vasaru, es ceru,
Ilgas tevi šurpu sauks.
Satiksimies tad, kad ziedēs
rudzu lauks.
Piedod man, ja esmu atkal
Tāpat aizsapņojies vien,
Bet par tevi jādomā man katru dien'.
Vārdi: Piecīši / oriģ.: "Four Strong Winds"

64. Sarkandaiļa roze auga / tdz.

/:Sarkandaiļa roze auga
Diža ceļa maliņā.:/
Tā izauga, tā ziedēja,
Sarkanbaltiem ziediņiem.
Tā puisēnus kaitināja,
Visu cauru vasariņ'.

Kam tu augi, kam ziedēji,
Kam puisēnus kaitināj'?
Brīv man augti, brīv ziedēti,
Brīv puisēnus kaitināt,
Brīv puisēnus kaitināti
Visu cauru vasariņ'.

65. Saulīt' vēlu vakarā / tdz.

Saulīt' vēlu vakarāi
Sēžas zelta laiviņā,
Rītā agri uzlēkdama,
Atstāj laivu līgojot.

Kam saulīte, vēlu lēci,
Kur tik ilgi kavējies?
Aiz viņiemi kalniņiem,
Bāra bērņus sildīdam'.

Lec, saulīte, rītā agri
Bārenīšus priecināt,
Bārenīši gauži rauda,
Tumšu nakti staigādam'.

Saulīt' lasa uzlekdamā
Zelta rasas lāsītes.
Tā nebija zelta rasa
Tās bāriņu asariņ's.
Ai, saulīte, mīļa, balta,
Sērdienīšu māmuliņ',
Kājas, rokas sasildīja,
Valodiņas vien nebij'.

66.* Savāda vasara

Savāda vasara kādreiz bij',
Teic, kur tā steidzās!
Savāda gaisma vēl sirdi vij.
Vēl sirdi vij.

Piedz.

Nejautā, kāpēc gan roze vēl,
Smiltīs samīta, smaržo!
Nejautā, kāpēc gan laimes žēl,
Kad projām ir tā!
Savāda dziesma bij' kādreiz man,
Teic, kur tā beidzās?
Savādi vārdi vēl sirdī skan,
Vēl sirdī skan.

Vārdi: A. Krūklis / Mūzika: R. Pauls

67. Seši mazi bundzinieki / tdz.

/:Seši mazi bundzinieki
Jāj pa ceļu bungodam':/
Visiem sešiem sirmi zirgi,
Visiem caunu cepurīt's.
Visi seši sajājuši
Mana tēva sētiņā.

Visi seši lec no zirga,
Sniedz man zelta pavadiņ'.

Divi saka: tā ir mana,
Otri divi: tas nav ties'.

Divi mani saķēruši,
Zelta krelles dāvināj'.

Ne es ņemšu, ne man vajag,
Tik jaunami meitēnam.

Pārieš' mājās, prasīs māte:
Kur tu ņēmi, kas tev dev'?

Man iedeva ciema puisi,
Mani mazu mīlēdam'.

Mani mazu mīlēdami,
Sevim lielu audzēdam.

68. Sijā auzas, tautu meita / tdz.

/:Sija auzas, tautu meita,
Dod manami kumeļam:/'

/:Nesijāšu, ne es došu,
Netik manam prātiņam:/'

Tam sijāšu, tam es došu,
Kas tīk manam prātiņam.
Kas tecēja manis dēļi
Lielu ceļa gabaliņ'.

Tautiet's lūdza, bāliņš lūdza,
Abi lūdza kamanās;
Abiem diviem sirmi zirgi,
Izrakstītas kamaniņ's.

Stundu stāvu domādama,
Kam lai sēžu kamanās:
Vai lai sēžu pie tautieša,
Vai pie sava bāleliņ'?

Labāk iešu pie tautieša,
Ne pie sava bāleliņ':
Tautiet's vedīs visu mūžu,
Bāliņš mazu gabaliņ'.

69. Skaista ir jaunība

Ziedēja rozes, ziedēja neļķes,
Ziedēja neaizmirstules.

Piedz.

Un tādēļ saucu es:

“Skaista ir jaunība!

Skaista ir jaunība,

Tā nenāks vairs.

Tā nenāks, nenāks vairs,

Tā neatgriezīsies.

Skaista ir jaunība,

Tā nenāks vairs!”

Bij’ man reiz muižiņa

Ar astoņpadsmit laukiem.

Un par šiem laukiem

Man bij’ liels prieks.

Bij’ man reiz vīna koks

Ar astoņpadsmit zariem,

Un no šiem zariem

Man tecēj’ vīns.

Bij’ man reiz meitene

Ar astoņpadsmit gadiem,

Un par šiem gadiem

Man bij’ liels prieks.

Novīta rozes, novīta neļķes,

Atstāja mani meitene.

70. Skaista mana brāļa sēta / *tdz.*

/:Skaista mana brāļa sēta:/

/:Tik cēlāi vietinā:/

Kuplis auga ozoliņis

Pie bāliņa namdurvīm.

Strazdiņš dzieda galotnēi,

Lakstīgala pazarē.

Retam tādi tīrumiņi

Kā manami brālītīm.

Kalnā ievas balti zieda,

Lejā strauja upe tek.

Kalnā teku pušķotiesi,

Lejā balti mazgāties.

71. *Skaista mana tēvu zeme / *tdz.*

Skaista mana tēvu zeme,

Pār visāmi zemītēm;

/:Plaši lauki, zaļi meži,

Zili jūras ūdentiņ’./

Ai, skaistā-i tēvu zeme,

Tavu lielu jaukumiņ’!

Ik smildziņa noziedēja

Sudrabiņa ziediņiem.

Ai, upīte, olainīte,

Tavu greznu līkumiņu!

Visapkārti ievas zied-i,

Vidū saule ritināj’.

Es apvilku vara stīpu

Apkārt savu tēvu zem’;

Kas gribēja iekšā tikti

Lai kaldina zobentiņ’.

Uz ežiņas galvu liku

Sargāt savu tēvu zem’;

Labāk manu galvu ņēma,

Nekā manu tēvu zem’.

72. Skaisti dziedi, lakstīgala / *tdz.*

/:Skaisti dziedi, lakstīgala

Rīgas torņa galiņā-i:/

Es tev’ lūdzu, lakstīgala,

Nāc man līdzi uz Vidzemi.

Nāc man līdzi uz Vidzemi,

Dzied’ ābeļu dārziņā-i.

Ja tu skaisti nedziedasi,

Apsolīšu vanagam-i.

Vanags tevi apēdīsi
Pa vienai spalviņai.

73. Strauja, strauja upe tecēj' / tdz.

/:Strauja, strauja upe tecēj':/
/:Gar brālīša namdurvīmi:/
Nedrīkstēju pāri jāti,
Baidās manis kumeliņis.
Jāj, brālīti, droši pāri,
Neslīks tavis kumeliņis.
Apakšā ir baltas smiltis,
Viršū skaidr(i)s ūdentiņis.
Zobens grieza baltu smilti,
Ūdens skaloj' kumeliņu.
Spoža spalva kumeļami,
Vēl spožāki iemauktiņi.
Uz akmeņa malku cirtu,
Strautā kūru uguntiņu.
Lai sildāsī tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

74. Svēts mantojums (Vakarjunda)

Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai,
Un svētīts tas, kas drošs par viņu krīt,
Lai mūžu mūžos zelt un plaukt
Dievs ļauj tai

/:Un saulei liek pār mūsu druvām līt:/:

Nekur virs zemes neapsveiks
tik silti

Vairs mūs neviens, kā apsveic
druvas šīs,

Gar kuřām augšup slejas
bērzu ciltis,

/:Un liepas šalcot veņas debesīs:/:

Pār visiem svētumiem, ko sirdī nesam,
Lai šo ikviens sev pirmā vietā liek:

No zemes šīs mēs izauguši esam,
/:Par zemi šo mums galva jānoliek:/:

Vārdi: L. Breikšs / Mūzika: J. Norvilis

75.*Svētvakars

Šī Dieva zeme - ar Gaujas lejām,
Ar stārķu ligzdām un kurmju ejām,
/:Ar Cēsīm, Talsiem un jaunām sejām,
Ar ļaužu balsiem un Raiņa dzejām, - :/

Par verga algu es tajā sirgšu,

Par indes malku es viņu pirkšu,

Ar zelta atslēgām

es slēpšu, slēgšu,

Kā puskaits āzis

par viņu brēkšu.

Ak, svētā brīve kā tad es jūtu,

Cik, esmu nesis smagu un grūtu!

Kad tā vairs nava - ne cik

melnas aiz naga, -

Tad es tik atjaušu, cik bija smaga.

Ū... (vokalīze)

Ū... (vokalīze)

Šo liktens zemi svētvakaros,

No manas dvēseles kāds

noņem nost.

Vārdi: I. Ziedonis / Mūzika: R. Pauls

76. Še, kur līgo priežu meži

Še, kur līgo priežu meži,

Esmu dārgām saitēm siets:

/:Še ir manā tēvu zeme,

Esmu dzimis gaujmaliet's:/:

Tik pie Gaujas, tik pie Gaujas,

Tik pie Gaujas vēlos būt!

Un uz augstās klinšu kraujas

Sevim līgaviņu gūt.

Svešās zemēs esot jauki,
Daudz jo daiļi brīnumi:
Augsti kalni, plaši lauki,
Greznām puķēm rotāti.

Bet kas svešas zemes, salas
Man ar saviem brīnumiem,
Kad es še pie Gaujas malas
Dzirdu latvju valodu.

Sveika, Gauja, plūsti knaši,
Tur, kur baltā jūra iet!
Gadu simteņiem lai braši
Latvju tauta zeļ un zied!

Latviet's esmu, latviet's būšu,
Latviet's mūžam palikšu
Un par savu tēvu zemi
Savu galvu nolikšu.

Vārdi: Rieteklis

77. Šeit ir Latvija

Šeit, kur ozoli zaļo zemzari,
Šeit kur vīri stāv, nāves nebaidās.

Piedz.

/:Šeit ir Latvija,
šeit ir Gaujmala,
Šeit ir mūsu tēvu Dzimtene.:/

Kalna galiņā ganiņš stabulē,
Arājs vagu dzen, cīrul's gavilē,

Jāņu vakarā kopā sanākam,
Alu iedzeram, dziesmas uzdziedam.

Bet, kad likten's reiz šķirs
uz mūžu mūs,

Kausu pēdējo dzersim Latvijai.

Savu dzimteni mūžam mīlēsim,
Un to naidniekam
nekad nedosim.

78.*Šūpuļdziesma

Saldu dusu visiem maziem
latvju bērniem,
Izkaisītiem pieaugušo pasaulē
/:No Rietumaustrālijas līdz
Ziemeļkanādai,
No Riodežaneiro līdz pat Rīgas
jūrmalai.:/

Piedz.

/:Viena saule, tas pats mēness,

Visiem viena tēvu valodiņ'.:/

Lai visskaistākie no sapņiem, kādus
redziet,

Vienā dienā īstenībā pārvēršas

/:No Rietummičiganas līdz

Ziemeļanglijai,

No Sanfrancisko līča līdz pat Rīgas
jūrmalai.:/

Vārdi un mūzika: A. Legzdīņš

79.*Tavā logā

Pavasārī, kad viss mostas,
Krāšņas puķes dārzos zied,
Mīļi lūdzu visiem putniem,
Lai tie manas dziesmas
tavā logā dzied.

Vasarā, kad vēlās naktīs,

Mēness zvaigžņu meitas gaid',

Lūdzu viņam pavērt logu

Tā, lai mani sapņos ieraugot,
tu smaid'.

Rudenī, kad lietus lāses

Lēni tavā logā rit,

Katrai dodu mīļus vārdus,

Kurus lai tās vienmēr tavā logā sit.

Ziemā, tad kad sniega pārslas
Zemi dziļā miegā māj,
Mīļi lūdzu ziemeļvējam,
Lai viņš tavu logu ledus
rozēm klāj.

Vārdi un mūzika: A. Legzdīņš

80. Tautiešam apsolīju / tdz.

/:Tautiešami apsolīju
Raibus cimdus vakarāi:/

Nav saulīte nogājusi,
Jau tautietis pēc cimdiem.

Vai Dieviņi, ko darīšu,
Mātei pūra atslēdziņa.

Zinu, zinu, ko darīšu,
Piemānīšu māmuliņu.

Sarīdišu ciema suņus,
Lai iet māte lūkotiesi.

Kamēr māte suņus rāja,
Tīkmēr cimdi tautiešami.

Še, tautieti, raibie cimdi,
Tas mans pirmais adījums.

Tumsā vērpti, šķeterēti,
Zagtin zagti māmiņai.

Tautiet's cimdus gan paņēma,
(dabūja,)

Manis pašas nepaņēma.
(nedabūj'.)

Ej pie velna tu, tautieti,
Man jau tevis nevajag.

81. Tautiešam roku devu / tdz.

Tautiešami roku devu,

Labo devu, ne kreiso,

/:Aijajā, tralalā,

Labo devu, ne kreiso.:/

Labo devu, ne kreiso,

Lai bij' laba dzīvošan'.

Kad es gāju tautiņāsi,

Dziesmas tinu kamolā.

Ja būs laba dzīvošana,

Pa vienāi risināš'.

Ja būs slikta dzīvošana,

Lai satrūda kamolā.

82. Teici, teici, valodiņa

Teici, teici, valodiņa,

Ko upīte burbulēja,

Ko upīte burbulēja,

Ko pogāja lakstīgal'.

Kur upīte burbulēja,

Tur uzplauka pumpuriņi,

Kur ļautiņi klausījāsi,

Tur valodas daudzinaj'.

Kā bitīte medu sūca,

Tā es ļaužu valodiņu.

Es saliku vārdu ziedus

Kā puķītes vainaga.

Ziedi paši uzziēdēja,

Es nopinu vainadziņu,

Visi ļaudis klausījāsi,

Kad es teicu valodiņ'.

Vārdi: J. Neilands / tdz. meldija

83. Tek saulīte tecēdama / tdz.

Tek saulīte tecēdama,

Es paliku pavēnī.

Nava sava māmuliņas,

Kas iecēla saulītē.

Tec', saulīte, pagaid' mani,

Ko es tevīm pasacīš':

Aiznes manai māmuliņai
Simtu labu vakariņ'.
Jau saulīte zemu, zemu,
Māmuliņa tālu, tāl'.
Teku, teku, nepārnāku,
Saucu, saucu, nesacauc'...

84.*Tik un tā

/:Nāk rudens apgleznot Latviju,
Bet nepūlies, necenties tā,
Man viņa ir visskaistākā
Tik un tā.:/

Mazliet par lielu, lai sasildot
Savu lakatu dotu.
Par lielu, lai paņemtu klēpī
Un apmīlotu.

Mazliet par mazu, lai palaistu vienu
Pasaules plašajos ceļos,
Par mazu, lai laistu vienu –
Es līdzī ceļos.

/:Nāk rudens izgreznot Latviju,
Bet nepūlies, necenties tā,
Mums viņa ir visskaistākā
Tik un tā.:/

Vārdi: M. Zālīte / Mūzika: U. Stabulnieks

85. Trīcēj' kalni, skanēj' meži / tdz.

Trīcēj' kalni, skanēj' meži,
Aijā skanēj' meži,
Kad dziedāju, gaviļēj'.

Saka ļaudis dzirdēdami,
Lakstīgala skaisti dzied.
Auni kājas, lakstīgala,
Dzīsim govis paganīt!
Tu dziedāsi ievājāi,
Es gotiņas ganīdam'.

Kas var mani aizrunāti,
Kas var mani aizdziedāt?
Es jau biju to ļautiņu,
Runātāju, dziedātāj'.
Dziedot dzimu, dziedot augu,
Dziedot mūžu nodzīvoj'.
Dziedot gāja dvēselīte
Dieva dēlu dārziņā.

86.*Trīs runči

Trīs runči kādā krogā
Par Rīgas jumtiem dzied,
Par jaunību kas garām
Un arī šķērsām iet:
Cik meiteņu ir mīlēts,
Cik pelīšu ir ķerts,
No priekiem un no bēdām
Cik baldriāna dzerts.

Un saka pirmais runcis,
Kam donžuāna skats:
“Kad es vēl puika biju,
Man bija baiga acs!
Pa kilometru tumsā,
Pa trim, kad gaisma svīst,
Es manīju kur kaķes
Pa jumtu kori klīst.”

Un saka otrais runcis:
“Kad es vēl biju jauns,
Ak, vai, cik skaists es biju,
Cik elegants un glauns!
Ja ne nu Kaznova,
Tad Minhauzens, jā gan,
Un visas Rīgas kaķes
Tad pakal skrēja man.”

Un saka trešais runcis
To gaŗo runča “mjaū!”:
“Es biju pirmais tenors,

Vairs kaķiem tāda nav!

Uz jumta dāmu bariņš

Man allaž bija klāt,

Nudien, pat Pavarotti

Tā nespēj uzdziedāt."

Trīs runči kādā krogā

Vēl ilgi maļ un maļ,

Par jaunību, kas paiet

Un nenāk atpakaļ...

Te pienāk jaunais runčuks

Un saka: "Veči, čau!

Man nav, kas jums reiz bija,

Bet ir kas jums vairs nav!"

Un tādēļ saucam mēs:

"Skaista ir jaunība!

Skaista ir jaunība,

Tā nenāks vairs.

Tā nenāks, nenāks vairs,

Tā neatgriezīsies.

Skaista ir jaunība,

Tā nenāks vairs."

Vārdi: V. Artavs / Mūzika: R. Pauls

87. Tumsa, tumsa / tdz.

Tumsa, tumsa, kas par tumsu,

Ai-ju, kas par tumsu,

/:Es par tumsu nebēdāju,

Ai-ju nebēdāju:/

Tumsiņai, vakarai

Pārved' savu līgaviņu.

Man' māsiņa iztecēja

Uguniņu parādīti.

Vai tu rādi, vai nerādi,

Man uguņa nevajaga.

Mana jauna līgaviņa,

Zvaigžņu segu audējiņa.

Bij manami kumeļami

Zvaigžņu sega mugurāi.

Es varēju nakti jāti,

Kā pie dienas saulītēi.

88. Tumša nakte, zaļa zāle / tdz.

/:Tumša nakte, zaļa zāle

Laukā laidu kumeliņu.:/

Nu, Dieviņi, tavā vaļā,

Nu tavai rociņai,

Nu tavai rociņai

Manis labis kumeliņis.

Migla, migla, liela rasa,

Man pazuda kumeliņis.

Nokrīt migla, nokrīt rasa,

Es dabūju kumeliņu.

89. Tumša, tumša tā eglīte / tdz.

Tumša, tumša tā eglīte,

Kur caunīte nakti guļ.

Tālu, tālu tā māmiņa,

Kur aug mana līgaviņ'.

Piedz.

Ai, rasasā, ai rasasā,

Ai, džimlaurūdi rallalā.

Ai, tir vir vir vir, bum bum bum,

Ai, trrr, rasasā,

Ai rasasā, ai rasasā,

Ai, džimlaurūdi rallalā.

No kurienes tu, puisīti,

Ar tik jauku valodiņ'?

Es, māmiņa, no Vidzemes,

Nāku savas vajadzīb's.

Gribu jūsu meitiņ precēt,

To lūdzami, neliedziet!

Velti, velti tu, puisīti,
Uz meitiņu lūkojies.
Viena pati man meitiņa,
Tā par mazu, tā par jaun'.
Tai būs mātes rīkstes bīties,
Ne pēc jauniem puisiem dzīties.
Jūs, māmiņa, veci ļaudis,
Jūs aplami runājat.
Pa pāriemi rieksti auga,
Pa pāriemi āboliņ'.
Jūras putni gaisā skrēja
Un pa pāriem pārojās.
Tā būs jaunie ļaudīm arī –
Pa pāriemi pāroties.

90. Tur es dzēru, tur man tika / tdz.

Tur es dzēru, tur man tika,
Tai mazā-i krodziņā.

Piedz.

/:Tur man, tur man, tur man tika,
Tur man mūžam neapnika.:/
/:Šur, tur – it nekur,
Krodziņā zem galda.:/
Sarkans alus, balta kanna,
Daiļa pati nesējiņ'.
Izdzēr' alu, sasit' kannu,
Nobučoju nesējiņ'.
Es tev' lūdzu, krodziniece,
Dod man alu uz parād'!
Paaugs rudzi, paaugs mieži,
Es godīgi atmaksāš'.
Nāks rudenis, ņemšu sievu,
Lūgšu tevi vedībās.
Dzersim kāzas trīs dieniņas,
Lai rīb zeme dancojot!

Sarkans alus glāzītē-i
Līdz pašami dibenam.
Daiļa mana līgaviņa
Līdz pašami vecumam.

91. Upe nesa ozoliņu / tdz.

/:Upe nesa ozoliņu
Ar visāmi bitītēm,:/
Dravenieka līgaviņa
Tek gar malu raudādama.
Ziedu svārki mugurāi,
Vaska cimdi rociņā.
Trūka, trūka tev, bitīte,
Ja tev trūka, trūkst man ar.
Ja tev trūka sila ziedu,
Trūkst man vaska ritulīša.

92. Ugunskurs nakts tumsā kvēlo

Ugunskurs nakts tumsā kvēlo,
Dzirkstis gaisā paceļas,
Nakts ir tumsa, nav neviena,
Šeit ir mūsu šķiršanās.
Un kad ausīs rīta blāsmā,
Prom no tevis došos es,
Kādreiz mani mīlais draudziņ,
Atceries, jel atceries...
Atceries, kā toreiz abi
Mēs par laimi sapņojām.
Atceries, tās gaišās dienas,
Kad mēs laimē starojām.
Vēl tik vārds un rokas spiediņš,
Katrs savu ceļu ies.
Mīla, kas reiz aizgājusi,
Nekad neatgriezīsies.

93. Vaidava

Kad aiz mežiem nogrimst saules stari,
Padebeši sārtojas.

Eju es gar Vaidaviņas krastu,
Senās atmiņās sirds kavējas.

Piedz.

Vaidava, Vaidava,
Aiznes skumjas zilā jūriņā,
Vaidava, Vaidava,

Stāsti man par mīlu jaunībā.

Tagad staigājot pa svešu taku,

Domās redzu tevi vien,

Nekad dzīvē nesniegsi man roku,

Zinu to, un tā man ļoti žēl.

Vai to domājām, kad toreiz abi

Upes krastā sēdējām?

Sapņojām par nākamības dienām

Un par klusām stundām divatā.

Prātā nāk man vakars, kad mēs abi

Ļāvā ziedus lasījām.

Viss, ko teici, likās man tik labi,

Sirdī pirmo mīlu izjutu.

Kad pēc gadiem sarma

manos matos,

Krūtīs klusu smeldzi degs,

Tad kā senāk Vaidaviņas krastos

Zilos novakaros skumšu es.

Mūzika: E. Rozenštrauhs

94. Vecpiebalga

Kā lai šonakt vienaldzīgi klusē,

Kā lai tādā brīdī projām iet,

Ja visapkārt Vecpiebalgas pusē

Atkal baltas ūdensrozes zied?

Panāc pretī, ūdensroze mana,

Pamalē jau atvasaru jūt!

Cik gan ilga tāda ziedēšana,

Cik gan ilgi var tik skaista būt?

Tāpēc, lūdzu, piedod, Vecpiebalga,

Ka es nāku tavas rozes zagst.

Ja tās šonakt zied tik ļoti valgas,

Kas to zin, vai ziedēs citunakt.

Tālas zvaigznes zilgu gaismu laista,

Man līdz rozēm tomēr nenokļūt,

Kā gan var tik velnišķīgi skaista

Un tik bezdievīgi salta būt.

Vārdi: L. Vāczemnieks / Mūzika: A. Legzdīņš

95.*Vēl ir laiks

Saullēktā klusi, klusi,

Kūp zeme pielijusi. Ir vasara!

Es savu rīta vēju

Vēl sapnī sameklēju, vēl sapnī vēl.

Piedz.

Vēl ir laiks, vēl ir laiks, vēl ir laiks!

Rudens tāls vasarai pieskāries.

Vēl ir laiks, vēl ir laiks, vēl ir laiks!

Mūsu ceļš vasarai cauri ies!

Tu atmodini mani,

Kad skanēs zilie zvani, kad skanēs tie.

Tad mīlsetībā tavā

Iesim kā ziedu ļāvā, tad iesim mēs.

Līdz pirmai rudens salnai

Mums jātiek saules kalnā, mums

jātiek vēl.

Tur būsīm tuvāk saulei

Un tuvāk mīlestībai, mēs būsīm tur.

Piedz. Latvijā, Latvijā, Latvijā.

Rudens tāls vasarai pieskāries.

Latvijā, Latvijā, Latvijā.

Mūsu ceļš vasarai cauri ies!

Vārdi: K. Dīmiters / Mūzika: Z. Liepiņš

96. Visi ciema suņi rēja / tdz.

/:Visi ciema suņi rēja,

Kad es jūdzu kumeliņu.:/

Sēd iekšāi, līgaviņa,

Lai rej suņi, nebaudiesi.

Es kumeļu noturēšu

Ar abāmi rociņāmi,

Ar abāmi rociņāmi,

Ar tām siksnu grožiņāmi.

Siksniņāmi, sprādzītēmi

Neredz manu kumeliņu.

Lentītēmi, bantītēmi

Neredz manu līgaviņu.

97.* Zeme, zeme

Neraud', māsiņ, gan drīz nākšu,

Varbūt būšu jau mājās rīt.

Tālu jāsi, neapstāsi,

Nevarēšu tev' sagaidīt.

Piedz.

Vēlos redzēt svešas zemes,

Tur, kur saule spožāk mirdz;

Tur, kur nekad netumst debess,

Tur, kur brīva būt var sirds.

Zeme, zeme, kas tā zeme,

Ja tev īstas brīves nav?

Brīve, brīve, kas tā brīve,

Ja tev savas zemes nav?

Paliec, bāliņ, nesteidz projām,

Viena būšu bez tevis es.

Noriet saule, laiks ir klātu

Doties projām svešzemēs.

Piedz. Vēlos redzēt...

Gaidu, gaidu, nesagaidu

Dienu gaišo. Kad būsi tu?

Ceru, ceru, ilgi ceru,
Cik vēl ilgi, to nezinu.

Piedz.

Vēlamies mēs mūsu zemi

Atkal brīvu redzēt drīz.

Laime, lūdzams, mums to lemi.

Kad to reiz kāds sapratīs?

Zeme, zeme, kas tā zeme,

Ja tev īstas brīves nav?

Brīve, brīve, kas tā brīve,

Ja tev savas zemes nav.

Vārdi: U. Grasis / (Shalom Secunda)

oriģ. "Dona, Dona"

98.* Zibsnī zvaigznes aiz Daugavas

Sniegi snīga āriņos,

Balti jāja karavīri.

Tālu biju, nepazinu,

Vai nav mani bāleliņ'.

Zibsnī zvaigznes aiz Daugavas

Melnajos debešos,

Saka dieva eņģeliši:

Nebūs miera šai zemē.

Saule, gaisu sajaukusi,

Aizsasprieda ozolā.

Kungi, karu sacēluši,

Sauca manus bāleliņus.

Pār kalniņu vējiņš pūta

Putas grieza ezerā,

Bāleliņš karā jāja,

No akmeņa sirdi ņēma.

Kur, māmiņ, tu sēdēji,

Karavīru lolodama?

Daugaviņas maliņā

Arsariņu pelcītē.

Kad, dēliņ, tu atnāksi

No kariņa atpakaļ?

Tad, māmiņ, es atnākšu,
Kad zaļos sētas mieti.

Kad zaļos sētas mieti,
Kad sapuva akmentiņi.
Tad, māmiņ, es atnākšu
No kariņa atpakaļ.
Kas redzēja rīta zvaigzni
Vakarā uzlecam?
Kas redzēja pārejam
Kaŗā dotu bāleliņ'?

Tdz. vārdi / Mūzika: Z. Liepiņš

99. Ziedi, ziedi rudzu vārpa / *tdz.*

/:Ziedi, ziedi rudzu vārpa,
Deviņāmi ailītēm.:/

Mani brāļi klēti cirta
Deviņiemi arodiem.
Cērtiet, brāļi, ko cirzdamī,
Uzcērtietī istabiņ'!

Uzcērtietī istabiņu
Ar trejāmi duravām:
Pa vienāmi saule lēca,
Pa otrāmi norietēj',
Pa trešāmi es izgāju,
Galvā zīļu vainadziņš.

100. Zilais lakatiņš

Bij vasara toreiz tik zaiga,
Un ziedējaja pļavas un sils.
Tu pretl man nāci tik maiga,
Tev galvā bij' lakatiņš zils.

Piedz.

Atmiņā lakatiņš zilais,
Mati kā saulstaru riets,
/:Biji man viena,
Nakts tu un diena,

Mīlas viskrāšņākais zieds.:/
Tos vārdus, ko teici man ķīlai,
Tos sirdī es ieslēdzu sev,
Jo toreiz es ticēju mīlai,
Es ticēju laimei un tev.

Tā pagāja vasara zaigā
Un novīta pļavas un sils,
Vairs nenāca meitene maigā,
Kam galvā bij' lakatiņš zils.

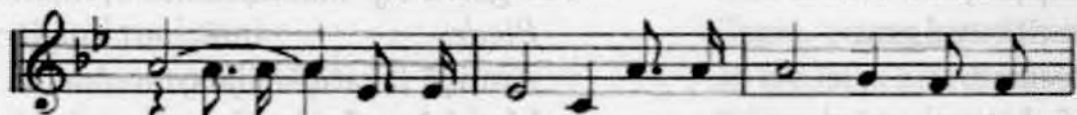
Vārdi: V. Moora

Mūzika: V. Sams / E. Rozenštrauhs

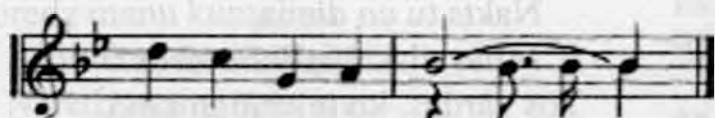
20. b.) *Es kaŗāi aiziedamis / tdz.

Es ka - rā - i aizie - da - mis, Krustu cirtu o - zo -

lā, o - zo - lā. Es ka - rā - i aizie - da - mis, Krustu

cirtu o - zo - lā, o - zo - lā.

23. a.) *Es redzēju jūrīnā / tdz.

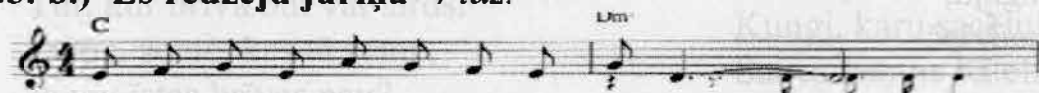

1. Es re - dzē - ju jū - ri - nā - i Trīs zvejniekus zvejojam:

1. Zī - da tīklis, zelta laiva, Sidra - bi - ņa zē - ģelīt's.

23. b.) *Es redzēju jūrīnā / tdz.

1. Es re - dzē - ju jū - ri - nā - i, di - dam, di - dam, di - dam,

uz ak - me - ņa u - gun - ti - ņu, di - dam, di - dam, di - dam,

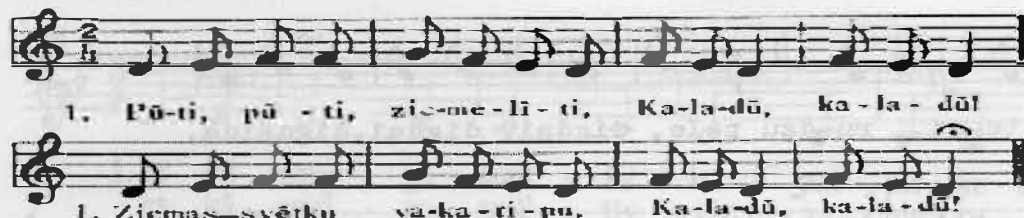

jū - ras mā - te tur zā - vē - ja, di - dam, di - dam, di - dam,

sa - vu zel - tu, sud - ra - bi - ņu, di - dam, di - dam, di - dam.

31. a.) *Kaladū / tdz.

1. Pū-ti, pū - ti, zie-me-li - ti, Ka-la-dū, ka - la - dū!

1. Ziemas - svētku va-ka - ti - pu, Ka-la-dū, ka - la - dū!

31. b.) *Kaladū / tdz

1. Sid-ra - bi - pa lie-tiņš lija, Ka-la-dū, ka - la - dū!

1. Ziemas - svētku va-ka - rā - i, Ka-la-dū, ka - la - dū!

32. b.) *Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu

R. PAULS

1. Jau sen šo ze - mi - bēr - zu ze - mi sauc. pie mā - jas pe - lēks ak - mens kladz. Jau sen te jum - tā stār - ka dzies - ma skan. Un svē - tu, dār - ga tā ir man. Kā - pēc man dzie - dāt sve - šu dzies - mu, kur ci - tas ska - ņas skan un ci - tu do - mu rod? Kā - pēc man dzie - dāt sve - šu dzies - mu? - Man tu - va tā, ko dzim - tā ze - me dod.

37.*Kur tu teci rudzu pele / tdz.

1. Kur tu te-ci, ru-dzu pe-le, dig-dai, dig-dai, dig-dai-da,

1. Eī, hm, hm, hm, hm, dig-dai rū-di ral-la-lā?

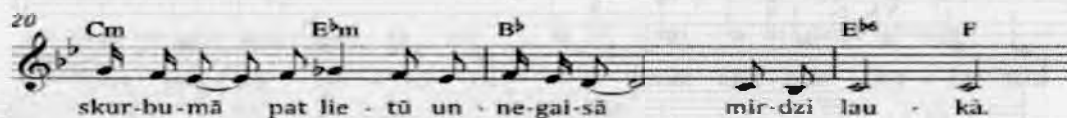
50.*Mežrozīte

MEŽROZĪTE

225

A. Krūklis

R. Pauls

57.*Pie jūras dzīve mana

1. Es kā smil - ga smil - šu kā - pai pie - ķe - ros,
 6 es kā smil - ga smil - tis vī - ta pie - ce - ļos, Piedz.

es kā smil - ga vē - ja liek - ta at - lie - cos, Pie
 14 kas man ci - tur tā - du spē - ku, spē - ku dos.

jū - ras dzi - ve ma - na, tāds lik - tens man ir lemts. Šo
 ze - mī un šo jū - ru man mū - žam ne - at - ņemt.

22 Gan vē - ja spīts ir ma - nī, gan zi - lās jū - ras

29 sāls. jel ska - ni, ska - ni, ska - ni, jel ska - ni man,

36 1. vil - ņu balss, 2. vil - ņu balss.

66* Savāda vasara

SAVĀDA VASARA

A. Krūklis

R. Pauls

1. Sa - vā - da va - sa - ra kād - reiz bij',
2. Sa - vā - da dzies - ma bij' kād - reiz man,

5 telc - kur tā stei - dzās?
telc - kur tā bei - dzās?

9 Sa - vā - da gais - ma vēl sir - di vij,
Sa - vā - di vār - di vēl sir - di skan,

13 vēl sir - di vij.
vēl sir - di skan.

17 Ne - jau - tā, kā - pēc gan ro - ze vēl,

21 smil - tīs sa - mī - ta, smar - žo,

25 ne - jau - tā, kā - pēc gan lai - mes žel,

29 kad pro - jām ir tā.

71.*Skaista mana tēvu zeme / tdz.

Skaista mana tēvu zeme, pār vi-sāmi zemītem.
Pla-ši lauki za-lī meži, zi-li jū-ras ū-den-tiņ'.

78.*Šūpuļdziesma

1. Sal - du du - su vi - siem - ma - ziem lat - vju bēr - niem

5 iz - kaī - sī - tiem pie - au - gu - šo pa - sau - lē no

10 Ric - tum - aus - trā - li - jas līdz Zie - mej - ka - nā - dai, no Ri - o - de - ža -

15 nei - ro līdz pat Rī - gas jūr - ma - lai. No Vie - na

20 sau - le, tas pats mē - ness, vi - siem vie - na tē - vu va - lo -

26 diņ', vie - na sau - le, tas pats mē - ness,

31 vi - siem vie - na tē - vu va - lo - diņ'.

75.*Svētvakars

Im. Ziedonis

R. Pauls

1. Šī Die - va ze - me - ar Gau - jas le - jām, ar stār - ķu

3 līg - zdām un kur - mju e - jām, ar Cē - sīm, Tal - siem un jau - nām

6 se - jām, ar ļau - žu bal - siem un Rai - ņa dze - jām, - ar Cē - sīm,

9 Tal - siem un jau - nām se - jām, ar ļau - žu

11 bal - siem un Rai - ņa dze - jām, - 2. Par ver - ga

79.*Tavā logā

A. Legzdinš

A. Legzdinš

1. Pa - va - sa - rī, kad viss mos - tas, krās - nas pu - ķes dār - zos
 zied, mī - li lū - dzu vi - siem put - niem, lai tie
 ma - nas dzies - mas ta - vā lo - gā dzied.

84.*Tik un tā

M. Zālīte

U. Stabulnieks

Nāk ru - dens ap - grez - not Lat - vi - ju, bet ne pū - lies, ne - cen - ties tā,
 man vi - ņa ir vis - ska - is - tā - kā tik un tā. Nāk
 tā. Maz - liet par lie - lu, lai sa - sil - dot sa - vu la - ka - tu
 do - tu. Par lie - lu, lai pa - ņem - tu klē - pī un ap - mī - jo - tu.
 Maz - liet par ma - zu, lai pa - lais - tu vie - nu pa - sau - les pla - ša - jos
 ce - jos, par ma - zu, lai lais - tu vie - nu - es li - dzi ce - jos. Nāk
 ru - dens iz - grez - not Lat - vi - ju, bet ne pū - lies, ne - cen - ties tā, -
 mums vi - ņa ir vis - ska - is - tā - kā tik un tā. Nāk tā.

86.*Trīs runči

V. ARTAVS

R. PAULS

1. Trīs run - čī kā - dā kro - gā par Rī - gas jum - tiem
dzied, par jau - ni - bu, kas ga - rām un a - rī
šķēr - sām iet: cik mei - te - ņu, ir mī - lēts, cik
pe - li - šu ir ķerts, no prie - kiem un no bē - dām
cik bald - ri - ā - na dzerts, no dzerts.

95.*Vēl ir laiks

K. Dimīters

Z. Liepiņš

1. Saul - lēk - tā klu - si, klu - si kūp ze - me pie - li - ju - si, ir va - sa - ra.
Es sa - vu rī - ta vē - ju vēl sap - nī sa - mek - lē - ju, vēl, sap - nī vēl. Vēl ir
laiks, vēl ir laiks, vēl ir laiks. Ru - dens tāls va - sa - rai pie - skā - ries. Vēl ir
laiks, vēl ir laiks, vēl ir laiks. Mū - su ceļš va - sa - rai cau - ri ies!

97.* Zeme, zeme

Shalom Secunda
Gm

1. Ne-raud', mā-siņ, gan-driz nāk-šu, var-būt bū-šu jau
Tā-lu jā-si, ne-ap-stā-si, ne-va-rē-šu tev'

1 Dm Gm Dm 2 Dm Gm Dm Piedz. C F

mā-jās rīt, sa-gai-dīt. Vē-los re-dzēt sve-šas ze-
tur, kur ne-kad ne-tumst de-

1 C F

-mes, tur, kur sau-le spo-žāk mirdz;
-bess,

2 A7 Dm A

tur, kur brī-va būt var sirds. Ze-me, ze-me, kas tā
Brī-ve, brī-ve, kas tā

Dm 1 C F

ze-me, ja tev īs-tas brī-ves nav?
brī-ve,

2 A7 Dm A7 Dm

ja tev sa-vas ze-mes nav?

98.* Zibsnī zvaigznes aiz Daugavas

Latviešu tautasdziesmas

Z. Līepiņš

C

9 C C/E

1. Snie-gi sni-ga ā-ri-ņos, bal-ti jā-ja ka-ra-vī-ri.

13 Am Em

Tā-lu bi-ju, ne-pa-zi-nu, vai nav ma-ni bā-le-liņ'.

17 F C

Zib-snī zvaig-znes aiz Dau-ga-vas mel-na-jos de-be-šos,

21 G G7 C

sa-ka Die-va eņ-ģe-lī-ši: ne-būs mie-ra šai ze-mē.

45.*Mana dziesma

no mūsdienu dziesmu

K. Kaupers

C G/B Am Am/G F G(sus4) G7 C

Kad

5 C G/B Am Am/G F6 D/F#

da-tors iz-slēgts un te-le-fons kluss, ļauj pie te-vis man šo-va-kar nākt.

8 G(sus4) G C G/B Am Am/G F G

Gri-bu mā-ci-ties pir-mos so-lus un pir-mo dzies-mu

12 C C/G Am Em/G F C/E Dm F6 G C/G G

sākt. Tāls ir zvaig-znes ceļš. Uz ku-rie-ni tev ma-ni vest? Pa

17 C G/B Am Am/G F G C

ta-ci-ņu ma-zu gar Gau - ju vai pa-sau-lē lo - ku mest? Tie ir

21 G G/F C/E Am F/A G(sus4) G

vār-di no ma - nas tau-tas un dzies-ma man a-rī no tās. Un es

25 G G/F C F G C C/G

zi-nu, ne-viens ma-nā vie-tā to ne-dzie-dās.

29 C G/B Am Am/G F D7/F# G(sus4) G

Teic, zie - me-ļu vējš, no ku-rie-nes ma-ni tāds spits, pēc

33 C G/B Am Am/G F G C C/G

ne-gai-sa vien-mēr būs sau-le, pēc nakts vien-mēr rīts. Un

37 Am Em/G F C/E Dm F6 G C/G G

Tu u-guns-kurs kvēls, ar te - vi man sil - dit un degt,

45.*Mana dziesma

73 C G/B Am Am/G F G C
re-dzēt bie-zā - kā tum-sā, vai vai-ņa-gos pā - ri lēkt. Tie ir

45 G G/F C/E Am F/A G(sus4) G
vār-di no ma - nas tau-tas un dzies-ma man a - ri no tās. Un es

49 G/F C C/E F G C C/G
zi-nu, ne-viens ma-nā vie-tā to ne-dzie - dās.

53 F Dm F Dm G7 F/A G/B Em/G
Pie-lie-ku so - li tu-vāk un jū - tu, ka tur e - si tu. Kaut

57 C G/B Am Am/G F G C
va-rē - tu vien-mēr tā stā-vēt starp mīk-li un mū-ži-bu. Tie ir

61 G G/F C/E Am F/A G(sus4) G
vār-di no ma - nas tau-tas un dzies-ma man a - ri no tās. Un es

65 G/F C C/E F G C
zi-nu, ne-viens ma-nā vie-tā to ne-dzie - dās. Tie ir

69 2. Am Am/G F G Am Am/G F
dās. Ne - viens to ne-dzie - dās, ne - viens to ne-dzie - dās!

73 C G/B Am Am/G F G(sus4) G7 C

SIDRABENES DZIESMA

*Šai dziesmu izlasei savas mīlākās
dziesmas ieteikuši draudzes locekļi,
sidrabenieši un nometnotāji.*

*Izlasi papildinājušas un sakārtojušas
Rita Āpše un Anda Libere.*

Sv. Andreja ev. lut. draudzes un Sidrabenes pārvaldes izdevums.

*2018. gada 28. jūlijā SID SVĒTKOS,
Sidrabenes 65 gadu jubilejā.*